

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง สำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์ย่อย 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2) เพื่อพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 3) เพื่อประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และ 4) เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ตอนที่ 3 ผลการประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และตอนที่ 4 ผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาสภาพการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกเป็นผลการศึกษาจากเอกสาร ส่วนที่สองเป็นผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาอภิสติก และส่วนที่สามเป็นผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติก

1.1 ผลการศึกษาจากเอกสารเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอภิสติก สรุปสาระแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ ประเทศไทยได้ตรากฎหมายหลายฉบับ นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ล้วนให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพ และบริการที่บุคคลผู้พิการพึงได้รับ โดยรัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับผู้พิการทุกประเภท และมีสิทธิที่จะ

ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ ความช่วยเหลืออื่นๆ ทางการศึกษา อันคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด รวมทั้งจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้พิการแต่ละบุคคลและแต่ละประเภท

นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดระเบียบฯ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2552 โดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งมีหน้าที่รับบุคคลผู้พิการเข้าศึกษาต่อในสัดส่วนที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ วิธีการรับบุคคลผู้พิการเข้าศึกษา และเงื่อนไขที่สภาสถาบันอุดมศึกษากำหนด พร้อมทั้งสถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับบุคคลผู้พิการอย่างเหมาะสม และเพียงพอ

2) การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนออทิสติก สรุปได้เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

2.1) สิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรทำความเข้าใจก่อนจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนออทิสติก ควรมีลักษณะแตกต่างจากผู้เรียนทั่วไป เนื่องจากมีความผิดปกติทางพัฒนาการด้านสังคม การสื่อความหมาย และมีพฤติกรรมซ้ำๆ ดังนั้น ก่อนจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรทำความเข้าใจในรายละเอียดของความบกพร่อง และระดับของความรุนแรง โดยอาการที่พบส่วนใหญ่ เช่น ความบกพร่องด้านภาษา เช่น พูดซ้ำ หรือบางรายไม่พูด หรือบางรายมีภาษาเฉพาะตนเอง หรือพูดซ้ำ ปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์ บางรายมีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง หรือบางรายมีภาวะปัญญาอ่อนร่วม รวมทั้งอาการของผู้เรียนออทิสติกยังขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงและโรคร่วมของผู้เรียนออทิสติก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนออทิสติกแต่ละคนมีอาการแสดงของความบกพร่องที่แตกต่างกันไป

2.2) ข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อจัดการเรียนการสอน สรุปเป็น 3 ด้าน ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่จัดให้ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของผู้เรียนออทิสติกแต่ละบุคคล และต้องพิจารณาสิ่งรบกวนการร่วมกิจกรรม เช่น เสียง ความสนใจซ้ำๆ ส่วนการจัดห้องเรียน ควรแบ่งพื้นที่เฉพาะ และจัดวัสดุสิ่งของเป็นระบบ (2) การจัดตาราง เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนออทิสติกเรียนรู้ได้ดีขึ้น เพราะจะเข้าใจว่าเมื่อไรต้องกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้เสร็จ และทำอย่างไร และ (3) วิธีการสอน ผู้สอนควรประเมินความสามารถในการเรียน วิธีการเรียน ความสามารถในการทำกิจกรรม แผนการสอน และกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำควรให้โอกาสฝึกฝนบ่อยๆ รวมทั้งพิจารณาความสนใจของผู้เรียน โดยให้โอกาสเรียนรู้เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน

2.3) การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบ และข้อควรคำนึงในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก ดังนี้

2.3.1) องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก ประกอบด้วย หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้

3.2.2 ข้อควรคำนึงในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก ได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ มีความรู้ความเข้าใจปัญหาพฤติกรรมที่หลากหลายของผู้เรียน มีการให้การเสริมแรงเมื่อผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกำหนด และมีความสม่ำเสมอของการปฏิบัติ รวมทั้งการปฏิบัติที่ให้ผู้เรียนฝึกแต่ละครั้งควรคล้ายกัน

3) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ แบ่งออกเป็น 5 ประเด็น ได้แก่

3.1) จุดมุ่งหมายของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คือ เพื่อประเมินความรู้ ความสามารถพื้นฐาน และความต้องการจำเป็นพิเศษ เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อประเมินพัฒนาการและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และเพื่อตัดสินผลการเรียน

3.2) หลักการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ได้แก่ เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ประเมินระดับความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษ ประเมินบนพื้นฐานที่สอดคล้องและตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเข้าถึงกิจกรรมหรือรูปแบบวิธีการวัดและประเมินผล โดยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ พฤติกรรมการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่กับการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตรวจสอบผลการเรียนรู้ มีการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา และให้สถานศึกษาจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อเป็นหลักฐานการประเมินผลการเรียนรู้

3.3) แนวทางการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มี 3 ลักษณะ คือ (1) ผู้เรียนพิการหรือบกพร่องที่มีความสามารถเท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไปที่เรียนร่วมเต็มเวลาในสถานศึกษาจัดการเรียนรวม ได้แก่ วัดและประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและเกณฑ์ต่างๆ เช่นเดียวกับผู้เรียนทั่วไป ปรับวิธีการหรือเวลาวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่น และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและวิธีการสื่อสารให้ผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาในแบบทดสอบตามความเหมาะสมของแต่ละคน (2) ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาที่เรียนร่วมกับผู้เรียนทั่วไปเต็มเวลาและ/หรือบางเวลาในสถานศึกษาจัดการเรียนรวม และปรับตัวชี้วัดให้เหมาะกับผู้เรียนพิการ ได้แก่ ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลตามมาตรฐาน และตัวชี้วัดเช่นเดียวกับผู้เรียนทั่วไป ประเมินเฉพาะบุคคลไม่เปรียบเทียบกับผู้เรียนทั่วไป ปรับเปลี่ยนเนื้อหา/ตัวชี้วัดที่ประเมินให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน ปรับวิธีในการวัดและประเมินผลให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของแต่ละคน ปรับเครื่องมือวัดและประเมินผล กำหนดเกณฑ์คะแนนให้เหมาะสมกับศักยภาพผู้เรียนและสอดคล้องกับแผน IEP ปรับระยะเวลาหรือกำหนดเวลาสอบให้เหมาะสม ปรับสถานที่สอบไม่ให้ผู้เรียนรบกวนผู้อื่นและหากจำเป็นต้องให้การช่วยเหลือก็จัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละคน การนำเสนอข้อสอบมีผู้อ่านข้อสอบให้ฟัง/ใช้เทปเสียง/

ซีดี และวัดและประเมินความก้าวหน้าตามที่ระบุไว้ในแผน IEP และ (3) ผู้เรียนพิการหรือบกพร่อง
 ชั้นรุนแรง ได้แก่ ประเมินตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดในแผน IEP ประเมินเฉพาะบุคคลไม่
 เปรียบเทียบกับผู้เรียนทั่วไป ประเมินความสามารถในการปฏิบัติตามระดับคุณภาพ ประเมินความก้าวหน้า
 การปฏิบัติงานโดยใช้วิธีที่ยืดหยุ่นและปรับวิธีการให้คะแนน และประเมินการเรียนรู้หลากหลายวิธี

3.4) การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
 สรุปเป็น 4 ด้าน ได้แก่ (1) รูปแบบของข้อสอบ เช่น มีการอ่านคำสั่งและคำถามให้ผู้สอบ ขยายตัวอักษร
 (2) วิธีการตอบข้อสอบ เช่น เขียนตอบในแบบทดสอบ มีผู้ช่วยเขียน (3) การจัดสภาพแวดล้อม เช่น
 จัดสอบเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือรายบุคคล และ (4) กำหนดเวลาสอบ เช่น ขยายเวลาสอบ ให้หยุดพัก
 ระหว่างสอบ ทั้งนี้การช่วยเหลือดังกล่าวควรคำนึงถึงวิธีการที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับ เหมาะกับผู้เรียน
 และเลือกวิธีการที่ง่าย ได้ผลดี เหมาะกับบริบทสถานศึกษา และระดับชั้นเรียน

3.5) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนต้องพิจารณาปรับ
 ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สถานศึกษาสามารถปรับ
 หลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยใช้การวัดและการประเมินผลเป็นเครื่องมือ
 ตรวจสอบ ทบทวนคุณภาพผู้เรียน และคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยอาศัยการเก็บข้อมูลทุก
 ด้านที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และเป็นไปตามระเบียบการวัดและการประเมินผลของสถานศึกษา
 นอกจากนั้น ควรมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่
 ด้านรูปแบบของแบบทดสอบ เช่น รูปแบบข้อสอบควรเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ ด้านการตอบข้อสอบ เช่น
 พุดแทนการเขียน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม เช่น ปรับหรือจัดสถานที่สอบ โดยมีสิ่งรบกวนน้อยที่สุด
 และด้านการกำหนดเวลาสอบ เช่น ขยายเวลาสอบ ให้หยุดพักระหว่างสอบ

4) การประเมินตามสภาพจริง สรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

4.1) หลักของการประเมินตามสภาพจริง มีดังนี้ (1) เป็นการประเมินความก้าวหน้า
 และการแสดงออกของผู้เรียนบนฐานของทฤษฎีทางพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และ
 ทักษะพิสัย (2) มีรากฐานบนพัฒนาการและการเรียนรู้ของผู้เรียนที่แตกต่างกัน (3) การประเมินตาม
 สภาพจริงและการพัฒนาหลักสูตรควรจัดให้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน หลักสูตรที่จัดต้องเป็นไปได้และ
 เหมาะกับวัยของผู้เรียน (4) การประเมินตามสภาพจริงและหลักสูตรต้องพัฒนาจากบริบททาง
 วัฒนธรรมที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ และ (5) ผู้สอนต้องบูรณาการและปรับขยายหลักสูตรได้ และทันยุคสมัย

4.2) ขั้นตอนการออกแบบการประเมินตามสภาพจริง มีดังนี้ (1) กำหนดสิ่งที่ต้องการ
 ประเมิน (2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมพฤติกรรมการณ์เรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ทักษะ
 พิสัย และจิตพิสัย (3) กำหนดเครื่องมือในการประเมิน (4) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือ
 แต่ละชนิดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบเนื้อหาของรายวิชานั้นๆ และ (5) กำหนดเกณฑ์การประเมินขึ้นอยู่กับ
 ลักษณะของวิชา

1.2 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาอโศก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอโศก โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก รวม 13 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชาที่มีนักศึกษาอโศกลงทะเบียนเรียน จำนวน 4 คน 2) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาอโศก สำนักทะเบียนและวัดผล จำนวน 4 คน 3) ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษาที่ดูแลนักศึกษาอโศก สำนักบริการการศึกษา จำนวน 1 คน 4) ผู้ปกครองของนักศึกษาอโศกที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 2 คน และ 5) ผู้ปกครองของนักศึกษาอโศกที่สำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 2 คน โดยผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติว่ามีความเหมาะสม ผลการสัมภาษณ์ จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1.2.1 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชาที่มีนักศึกษาอโศกลงทะเบียนเรียน ผู้วิจัยได้สรุปข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาอโศกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอโศกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 3) การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอโศกควรมีรูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไปหรือไม่ 4) การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่เหมาะสมกับนักศึกษาอโศกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และ 5) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชาที่มีนักศึกษาออทิสติกลงทะเบียนเรียนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติก ควร มีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป ซึ่งปัจจุบันนี้มหาวิทยาลัยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป แต่มีบางส่วนที่ต่างจากนักศึกษาทั่วไป ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1) แบบทดสอบ มีการปรับลดจำนวนข้อสอบ ซึ่งเป็นไปตามผลการวิจัยที่ศึกษาจำนวนข้อสอบที่เหมาะสมสำหรับวัดและประเมินผลนักศึกษาออทิสติกในระบบทางไกล แล้วผ่านการเห็นชอบจากสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2) มีการจัดทำแบบทดสอบโดยใช้ตัวพิมพ์ขนาด 18 จัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว และ 3) มีการช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการสอบ เช่น ให้นักศึกษาทำตอบลงในตัวแบบทดสอบแทนการฝนในกระดาษคำตอบ จัดสอบแยกรายบุคคล มีกรรมการคุมสอบช่วยเหลือนักศึกษาตามสภาพความบกพร่องของแต่ละคน ● สื่อหรือวัสดุการศึกษา เช่น เอกสารการสอนประจำชุดวิชา ซีดี แบบฝึกปฏิบัติ ที่ให้นักศึกษาออทิสติกเหมือนกับนักศึกษาทั่วไป อาจจะไม่เหมาะสมกับความบกพร่องของนักศึกษาออทิสติก ดังนั้น มหาวิทยาลัยอาจจะผลิตสื่อเสริมเพื่อช่วยในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษากลุ่มนี้

ตารางที่ 6 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบชุดวิชาที่มีนักศึกษาออทิสติกลงทะเบียนเรียนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
<p>2) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสม ● แบบทดสอบ เช่น การปรับลดจำนวนข้อสอบ เห็นว่า เหมาะสม เพราะนักศึกษาออทิสติกมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากนักศึกษาทั่วไป ซึ่งการปรับลดจำนวนข้อสอบ ประธานชุดวิชาจะตัดข้อคำถามที่มีโจทย์ยาวๆ หรือค่อนข้างซับซ้อน ออกหน่วยละ 1-2 ข้อ แต่ยังคงครอบคลุมวัตถุประสงค์ทุกหน่วยทุกตอน ● กิจกรรมประจำชุดวิชา การมีส่วนร่วมกิจกรรม และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา เห็นว่า เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก และนักศึกษาทั่วไป จึงไม่ควรแยกเฉพาะนักศึกษาออทิสติก ● การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา เห็นว่า มหาวิทยาลัยให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกกับนักศึกษาออทิสติกด้านต่างๆ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● การจัดทำแบบทดสอบ โดยใช้ตัวพิมพ์ขนาด 18 ● การจัดสภาพแวดล้อม มีการจัดสอบเป็นรายบุคคล ● การกำหนดเวลาสอบ ให้นักศึกษาออทิสติกมีเวลาพักในระหว่างการสอบได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของกรรมการคุมสอบ
<p>3) การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกควรมีรูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไปหรือไม่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการสอนและสื่อหรือวัสดุการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกมหาวิทยาลัยควรจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพของนักศึกษาออทิสติก ● การวัดและประเมินผลการศึกษาในส่วนของกิจกรรมประจำชุดวิชา การมีส่วนร่วมกิจกรรม และเกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ส่วนแบบทดสอบควรปรับรูปแบบข้อสอบให้เหมาะกับนักศึกษาออทิสติก และควรใช้วิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาที่หลากหลาย แทนการสอบไล่เพียงอย่างเดียว

ตารางที่ 6 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยหรือประธานสาขาหรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบวิชาที่มีนักศึกษาออทิสติกลงทะเบียนเรียนเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
<p>4) การจัดการเรียน การสอน การวัดและ การประเมินผล ที่เหมาะสมกับ นักศึกษาออทิสติก ของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน มสธ. จัดการศึกษาในระบบการศึกษาทางไกล เน้นให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองจากเอกสารการสอนและสื่อเสริมประจำ วิชา ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนในลักษณะนี้ น่าจะใช้กับนักศึกษา ออทิสติกได้ แต่มหาวิทยาลัยควรปรับการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะ กับศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนออทิสติก คือ มีการสอนเสริม และจัดหาสื่อหรือวัสดุการศึกษาเพิ่มเติมให้กับนักศึกษา เช่น พาวเวอร์ พอยต์ แผนภูมิความคิด (Mind Mapping) ● การวัดและประเมินผลการศึกษา <ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการศึกษา ควรครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะ พิสัย โดยเลือกใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลการศึกษาให้เหมาะ กับวิชานั้นๆ ● การประเมินความรู้และความคิด (ด้านพุทธิพิสัย) ควรวัด ด้วยแบบทดสอบกลางภาคและสอบไล่ ● การประเมินจิตพิสัย (ด้านจิตพิสัย) อาจจะใช้แบบวัดความ สนใจในการเรียน การรายงานตนเอง ● การประเมินกระบวนการปฏิบัติ (ด้านทักษะพิสัย) อาจจะใช้ แบบตรวจสอบรายการ แบบสังเกต แฟ้มสะสมงาน ● เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรพิจารณาให้ เหมาะสมกับเครื่องมือวัดแต่ละประเภท ● เกณฑ์การประเมินผล ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
<p>5) ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์ประจำวิชา ไม่ทราบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนในแต่ละครั้งมี ใครบ้างที่เป็นนักศึกษาออทิสติก มหาวิทยาลัยควรแจ้งให้อาจารย์ ประจำวิชาทราบว่าผู้เรียนคนใดเป็นนักศึกษาออทิสติก ● ควรมีระบบการติดตามผลการเรียนรู้ของนักศึกษาออทิสติก

1.2.2 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล นักศึกษาออทิสติก ฝ่ายรับสมัครนักศึกษา/งานจัดทำแบบทดสอบ ศูนย์วิจัยและพัฒนาแบบทดสอบ/ ฝ่ายจัดสอบ/ฝ่ายวัดผลการศึกษา สำนักทะเบียนและวัดผล ผู้วิจัยได้สรุปข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอใน 9 ประเด็น ได้แก่ 1) แนวทางการรับสมัครนักศึกษาออทิสติก 2) แนวทางการจัดทำแบบทดสอบสำหรับนักศึกษาออทิสติก 3) แนวทางในการจัดสอบสำหรับนักศึกษาออทิสติก 4) แนวทางในการวัดผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก 5) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน 6) ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก 7) การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก 8) การวัดและการประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก และ 9) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) แนวทางการรับสมัครนักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● การรับสมัครนักศึกษา (แบบเดิม) การจัดเก็บข้อมูลนักศึกษาลักษณะพิเศษยังไม่มี การจัดเก็บเป็นระบบ แต่ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเริ่มแยกประเภทนักศึกษาลักษณะพิเศษ โดยจัดทำฐานข้อมูล (database) ก่อนขึ้นทะเบียนว่านักศึกษาพิการประเภทไหน โดยบันทึกเข้าในระบบ ● ก่อนขึ้นทะเบียนนักศึกษาลักษณะพิเศษแต่ละคน ฝ่ายรับนักศึกษาจะประสานงานไปยังผู้รับผิดชอบศูนย์บริการนักศึกษาพิการ สำนักบริการการศึกษา เพื่อให้คำแนะนำในด้านต่างๆ เช่น การลงทะเบียน การเลือกสาขาวิชา การเรียนการสอน ● ปัญหาการรับสมัคร คือ การยกเว้นการวัดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยผู้ที่ได้รับการยกเว้นต้องมีระดับออทิสติกตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งฝ่ายรับนักศึกษาไม่สามารถแยกแยะได้

ตารางที่ 7 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออกทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
<p>2) แนวทางการจัดทำแบบทดสอบสำหรับนักศึกษาออกทิสติก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ตามประกาศเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2553 ทำให้มหาวิทยาลัยได้ศึกษาวิจัยจำนวนข้อสอบที่เหมาะสมสำหรับวัดและประเมินผลนักศึกษาออกทิสติก ซึ่งผลการวิจัยนี้ผ่านการเห็นชอบจากสภาวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และนำผลการวิจัยมาปรับแบบทดสอบ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● การสอบไล่ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยล้วนปรับลดจำนวนข้อสอบชุดวิชาละ 90 ข้อ ส่วนชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยผสมกับอัตนัยปรับลดจำนวนข้อสอบปรนัยเป็น 60 ข้อ และอัตนัย 1-2 ข้อ ● การสอบซ่อม และภาคการศึกษาพิเศษ ชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยล้วนปรับลดจำนวนข้อสอบชุดวิชาละ 75 ข้อ ส่วนชุดวิชาที่มีลักษณะปรนัยผสมกับอัตนัยปรับลดจำนวนข้อสอบปรนัยเป็น 55 ข้อ และอัตนัย 1-2 ข้อ ● การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการจัดทำแบบทดสอบ คือ ใช้ตัวพิมพ์ขนาด 18 จัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว
<p>3) แนวทางในการจัดสอบสำหรับนักศึกษาออกทิสติก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● นักศึกษาที่จะเข้าสอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการอำนวยความสะดวกจัดสอบทุกครั้ง และได้ทำแบบทดสอบที่ปรับลดจำนวน ส่วนนักศึกษาที่เข้าสอบสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด จะได้รับแบบทดสอบชุดเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตามเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด ส่วนนักศึกษาออกทิสติกที่เข้าสอบสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด จะไม่ได้รับข้อสอบฉบับเดียวกันนักศึกษาที่เข้าสอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ แต่จะได้รับข้อสอบฉบับเดียวกับนักศึกษาทั่วไป

ตารางที่ 7 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
<p>3) แนวทางการจัดสอบสำหรับนักศึกษาออทิสติก (ต่อ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ส่วนการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการจัดสอบ มีดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● กำหนดให้นักศึกษาออทิสติกใช้เวลาในการทำข้อสอบชุดวิชาละ 3 ชั่วโมง เท่ากับนักศึกษาทั่วไป แต่นักศึกษาสามารถพักในระหว่างการสอบได้ ภายใต้การควบคุมดูแลของกรรมการคุมสอบ และชดเชยเวลาในการทำข้อสอบได้ ● อนุญาตให้นักศึกษาออทิสติกทำตอบในแบบทดสอบ (สำหรับชุดวิชาปรนัย) แทนการฝนในกระดาษคำตอบ และกรณีไม่สามารถเขียนตอบได้ให้ทำตอบข้อสอบลงในเทป ● อนุญาตให้กรรมการคุมสอบช่วยเหลือนักศึกษาออทิสติกตามความบกพร่องของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่มีความบกพร่องด้านภาษา กรรมการคุมสอบสามารถอ่านโจทย์และตัวเลือกให้ฟังหรืออธิบายได้แต่ต้องไม่ชี้คำตอบ ● มีการแยกห้องสอบจากนักศึกษาทั่วไป โดยห้องสอบ 1 ห้อง มีนักศึกษาสอบไม่เกิน 5 คน แต่กรณีนักศึกษามีลักษณะไว้วางใจหรือเสี่ยงดัง จะจัดห้องสอบแยกเป็นรายบุคคล
<p>4) แนวทางการวัดผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● มหาวิทยาลัยยังไม่มีแนวทางการวัดผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกโดยเฉพาะ แต่ใช้แนวทางการวัดผลการศึกษาเช่นเดียวกันนักศึกษาทั่วไป คือ ให้คะแนนกิจกรรมหรือการฝึกปฏิบัติ คะแนนสอบประจำภาคการศึกษา และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาชีฟตามที่สาขาวิชาเป็นผู้กำหนดในช่วงก่อนสำเร็จการศึกษา ● เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในปัจจุบันใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป โดยลำดับชั้น H (ได้คะแนนร้อยละ 76 ขึ้นไป) หมายถึง เกียรตินิยม S (ได้คะแนนร้อยละ 60-75) หมายถึง ผ่าน U (ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60) หมายถึง ไม่ผ่าน และ I หมายถึง ไม่สมบูรณ์

ตารางที่ 7 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
5) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบการจัดการเรียนการสอนปัจจุบันอาจไม่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก เนื่องจากเน้นเอกสารการสอน อย่างไรก็ตาม เพื่อช่วยเหลือให้นักศึกษาออทิสติกเรียนรู้ได้ดีขึ้น ควรมีการผลิตสื่อสำหรับนักศึกษาออทิสติกโดยเฉพาะ เช่น จัดทำวีดิทัศน์ สรุปเนื้อหาแต่ละหน่วยทำพาวเวอร์พอยต์เพื่อช่วยให้นักศึกษาออทิสติกจับประเด็นในการอ่านเอกสารการสอนได้ง่ายขึ้น
6) ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบทดสอบ ข้อคำถามบางข้ออาจไปกระตุ้นให้นักศึกษาออทิสติกเครียด เช่น ข้อคำถามที่ซับซ้อน ข้อคำถามเชิงวิเคราะห์ เพราะนักศึกษาออทิสติกมีปัญหาด้านอารมณ์ จึงอาจทำให้นักศึกษาสับสนในการตอบ และไม่ตั้งใจทำข้อสอบ ● นักศึกษาออทิสติกส่วนใหญ่ยังไม่สำเร็จการศึกษา มีเพียง 2 คนที่สำเร็จการศึกษา เนื่องจากนักศึกษามีปัญหาในการสอบชุดวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ นอกจากนั้น นักศึกษาบางคนก็ยังสอบไม่ผ่านสักชุดวิชา ● นักศึกษาออทิสติกมีลักษณะและความสามารถต่างจากนักศึกษาทั่วไป จึงควรมีเกณฑ์การประเมินผลการศึกษาเฉพาะและยอมรับได้ทางวิชาการ ซึ่งการลดจำนวนข้อสอบทำให้นักศึกษาออทิสติกมีโอกาสที่จะสอบผ่านมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้เพิ่มจำนวนการสอบผ่านได้อย่างมีนัยสำคัญ ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรปรับให้เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติกและยอมรับได้ทางวิชาการ ไม่ควรใช้เกณฑ์การประเมินผลเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป
7) การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล การศึกษานักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติก ควรมีลักษณะต่างจากนักศึกษาทั่วไป ดังนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดสื่อเสริมให้เหมาะสมกับความบกพร่องของนักศึกษา ● ควรมีระบบติดตามดูแลผู้เรียนด้านการเรียนการสอน ● ควรมีการสอนเสริมในรายวิชาต่างๆ ให้กับนักศึกษาออทิสติก กรณีที่สอบหลายๆ ครั้งแล้วยังไม่ผ่าน

ตารางที่ 7 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาออทิสติก สำนักทะเบียนและวัดผล เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
8) การวัดและการประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการศึกษา ควรครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย <ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินความรู้และความคิด (ด้านพุทธิพิสัย) ควรวัดด้วยแบบทดสอบปลายภาค แบบทดสอบกลางภาค/การทดสอบย่อย โดยลักษณะข้อสอบเป็นแบบทดสอบปรนัยและอัตนัย ● การประเมินจิตพิสัย (ด้านจิตพิสัย) อาจจะใช้แบบวัดความสนใจในการเรียน ● การประเมินกระบวนการปฏิบัติ (ด้านทักษะพิสัย) อาจจะใช้การสร้างชิ้นงาน แฟ้มสะสมงาน ● เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัดนั้น ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
9) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดสอบนักศึกษาออทิสติก กรณีสอบที่สนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด ควรใช้ข้อสอบและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอบเช่นเดียวกับนักศึกษาออทิสติกที่สอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ เพื่อให้ให้นักศึกษาออทิสติกทั้งหมดได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ● ระเบียบการรับสมัครนักศึกษา ควรกำหนดให้ผู้สมัครออทิสติกแสดงหนังสือรับรองจากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญว่าเป็นออทิสติกประเภทไหน ● ควรมีการช่วยเหลือนักศึกษาออทิสติก โดยการสอนเสริมในชุดวิชาต่างๆ หรือสอนเสริมในชุดวิชาที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านหลายๆ ครั้ง ● ควรมีการสร้างหรือจัดหลักสูตรเฉพาะนักศึกษาออทิสติก

1.2.3 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษาที่ดูแลนักศึกษา ออทิสติก สำนักบริการการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอใน 8 ประเด็น ได้แก่ 1) บทบาทในการให้บริการการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกของสำนักบริการ การศึกษา 2) แนวทางในการให้คำปรึกษา/แนะนำด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษาออทิสติก 3) การ กำกับดูแลคุณภาพการศึกษานักศึกษาออทิสติก 4) การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาออทิสติก ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน 5) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับ นักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ใช้ในปัจจุบัน 6) ปัญหาการจัดการเรียนการ สอน และการวัดและการประเมินผลการศึกษา 7) การวัดและการประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับ นักศึกษาออทิสติก และ 8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษา ที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก สำนักบริการการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและ การประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) บทบาทในการ ให้บริการการศึกษา สำหรับนักศึกษา ออทิสติกของ สำนักบริการการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักบริการการศึกษามีบทบาทในการให้บริการนักศึกษาพิการดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● รับสมัครนักศึกษา พร้อมให้ข้อมูลต่างๆ แก่ผู้สมัคร เช่น หลักสูตร การเรียนการสอน รวมทั้งมีการสัมภาษณ์นักศึกษาเบื้องต้น ● ให้บริการช่วยเหลือนักศึกษาพิการตามความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล ● จัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาพิการ เช่น การปฐมนิเทศผู้ปกครอง และนักศึกษาออทิสติก การปรับตัวทางการเรียน ภาคการศึกษา ละ 1 ครั้ง การเยี่ยมบ้าน เริ่มตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1/2561 ● ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในด้านข้อมูล และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักศึกษาพิการ
2) แนวทางในการให้ คำปรึกษา/แนะนำ ด้านการเรียนการสอน แก่นักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● การวางแผนการเรียน มีการวางแผนการเรียนร่วมกับผู้ปกครอง โดยใช้ แผนที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ส่วนการตัดสินใจลงทะเบียนขึ้นอยู่กับ ผู้ปกครองและนักศึกษา โดยจะแนะนำให้ลงทะเบียนเพียง 2 ชุดวิชา ● การเตรียมตัวสอบ สำนักบริการการศึกษามีบุคลากรให้คำแนะนำการ อ่านเอกสารการสอน รวมทั้งประสานงานไปยังฝ่ายจัดสอบและฝ่าย จัดทำข้อสอบ เพื่อเตรียมข้อสอบให้กับนักศึกษา

ตารางที่ 8 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษา
ที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก สำนักบริการการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและ
การประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
3) การกำกับดูแล คุณภาพการศึกษา นักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการติดตามผลการเรียนทุกภาคการศึกษา และแจ้งผลการศึกษาให้กับ พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อปรับปรุง/พัฒนาการเรียนของ นักศึกษา
4) การจัดการเรียน การสอนสำหรับ นักศึกษา ออทิสติกของ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน ยังไม่ค่อยเหมาะสม เนื่องจากมหาวิทยาลัย จัดการศึกษาระบบทางไกลที่นักศึกษาทุกคนจะต้องศึกษาด้วยตนเอง ผ่านสื่อหลัก ได้แก่ เอกสารการสอน แบบฝึกปฏิบัติ ซีดีเสียง/MP3 (บางชุดวิชา) วีซีดี ดีวีดีหรือซีดีมัลติมีเดีย (บางชุดวิชา) และวัสดุ การศึกษาอื่นๆ และศึกษาจากสื่อเสริม เช่น รายการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ แต่สื่อที่ให้นักศึกษาออทิสติกมีลักษณะเช่นเดียวกับ นักศึกษาทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้น มหาวิทยาลัยควรผลิตสื่อการเรียนสำหรับนักศึกษาออทิสติกโดย เฉพาะที่เน้นรูปภาพ หรืออาจจะมีสื่อเสริมให้กับนักศึกษา เช่น พาวเวอร์พอยต์ที่สื่อความหมายให้นักศึกษาเข้าใจง่าย เน้นภาพแทน ตัวอักษร วิดีโอที่อธิบายเนื้อหาสำคัญๆ ในแต่ละหน่วย ประมาณ 5-10 นาที แล้วค้นด้วยสไลด์ แผนภูมิความคิด สรุปเนื้อหาสำคัญๆ สอนเสริม โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องเข้าใจลักษณะของนักศึกษาออทิสติก
5) การวัดและการ ประเมินผลการศึกษา สำหรับนักศึกษา ออทิสติกของ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบทดสอบ <ul style="list-style-type: none"> ● การปรับลดจำนวนข้อสอบ เช่น จาก 120 ข้อ เป็น 90 ข้อ ถือว่า เป็นการลดข้อสอบที่เหมาะสม รวมทั้งมีผลการวิจัยรองรับและ ผ่านการเห็นชอบจากสภาวิชาการของมหาวิทยาลัย ● ข้อคำถามที่ใช้สอบนักศึกษาออทิสติกและนักศึกษาทั่วไป ควร ถามในเนื้อหา (content) เดียวกัน แต่วัดผลตามวัตถุประสงค์ได้ เช่นเดียวกัน เช่น สั้นเข้าใจง่าย ถามตรงประเด็น หากเป็นข้อสอบ อัตนัยควรถามทีละประเด็น ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัย กำหนด

ตารางที่ 8 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษา ที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก สำนักบริการการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
5) การวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> ● การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย จะขึ้นอยู่กับนักศึกษาบางคนสนใจเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง แต่บางคนไม่สนใจมองว่าเป็นเรื่องไร้สาระ เพราะไม่ได้เป็นการบังคับตามหลักสูตร ● การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกด้านการวัดและประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบข้อสอบ มีความเหมาะสมขยายตัวพิมพ์ให้มีขนาด 18 และจัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว และควรมีการปรับข้อความให้สั้น กระชับ เข้าใจง่าย ● สภาพแวดล้อม มีการจัดอำนวยความสะดวกในการสอบให้กับนักศึกษาออทิสติกที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง กรุงเทพฯ สำหรับสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัด อาจได้รับการจัดอำนวยความสะดวกต่างจากนักศึกษาออทิสติกที่สอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง เช่น จำนวนข้อสอบใช้ชุดเดียวกับนักศึกษาทั่วไป แต่นักศึกษาออทิสติกที่สอบที่ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลางได้รับข้อสอบที่มีการปรับลด ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่ยังไม่ได้มีการขยายไปยังสนามอื่นที่เป็นศูนย์บริการการศึกษาประจำจังหวัดอื่นๆ นอกจากนั้น กรณีนักศึกษาที่มีอาการรุนแรงจะมีการจัดสอบแยกเฉพาะตามกลุ่ม ● การกำหนดเวลาสอบ เช่น ให้มีการหยุดพักระหว่างทำสอบ แต่ให้อยู่ในเวลาสอบปกติ คือ 3 ชั่วโมง
6) ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน ยังไม่มีสื่อเฉพาะสำหรับนักศึกษาออทิสติก แต่จะใช้สื่อเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรปรับหรือผลิตสื่อการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นพอสำหรับนักศึกษาทุกคนทุกประเภท โดยอาจจะใช้หลักการของ Universal design for Instruction หรือ UDI มาใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาที่มีความหลากหลาย รวมทั้งนักศึกษาออทิสติก

ตารางที่ 8 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบฝ่ายแนะแนวการศึกษา
ที่ดูแลนักศึกษาออทิสติก สำนักบริการการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและ
การประเมินผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
7) การวัดและการ ประเมินผลการศึกษา ที่เหมาะสมกับ นักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการศึกษา ควรครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย <ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินความรู้และความคิด (ด้านพุทธิพิสัย) ควรวัดด้วย แบบทดสอบปลายภาค แบบทดสอบกลางภาค/การทดสอบย่อย กิจกรรมท้ายหน่วย/บทเรียน โดยลักษณะข้อสอบเป็นแบบทดสอบ ปรนัยและอัตนัย ● การประเมินจิตพิสัย (ด้านจิตพิสัย) อาจจะใช้การรายงานตนเอง โดยให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นคนถาม ● การประเมินกระบวนการปฏิบัติ (ด้านทักษะพิสัย) อาจจะใช้แฟ้ม สะสมงาน หรือให้นักศึกษาสร้างชิ้นงาน ● เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรพิจารณาให้ เหมาะสมกับเครื่องมือวัดนั้น ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช
8) ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> ● อาจารย์แต่ละสาขาวิชาไม่ทราบว่าผู้เรียนคนไหนเป็นนักศึกษาออทิสติก ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรแจ้งประธานสาขาวิชาหรือประธานชุดวิชา ทราบ ● ควรมีการสนับสนุนนักศึกษาออทิสติก เช่น ด้านการเรียนการสอน ● บุคลากรในมหาวิทยาลัยควรมีเจตคติที่ดีต่อนักศึกษาออทิสติก ● ควรมีผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะที่มาดูแลนักศึกษาออทิสติกหรือนักศึกษา ลักษณะพิเศษอื่นๆ เพราะมีแนวโน้มนักศึกษาจะเพิ่มขึ้น ● ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาออทิสติกให้มากขึ้น เช่น การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การสร้างข้อสอบ การช่วยเหลือนักศึกษาออทิสติก

1.2.4 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่กำลังศึกษา และผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยได้สรุปข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมในการเรียน 2) การวัดและการประเมินผลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน 3) การวัดและการประเมินผลการการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก 4) ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล และ 5) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่กำลังศึกษา และผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) การมีส่วนร่วมในการเรียน	<ul style="list-style-type: none"> ● การวางแผนการเรียน <ul style="list-style-type: none"> ● การลงทะเบียน ผู้ปกครองจะมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียน ให้นักศึกษาออทิสติกในปีแรก หลังจากนั้นนักศึกษาจะวางแผนการเรียนด้วยตนเอง และบางครั้งก็ปรึกษากับผู้รับผิดชอบสำนักบริการการศึกษา แต่ส่วนใหญ่ผู้ปกครองจะลงทะเบียนตามแผนที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยชุดวิชาที่ลงทะเบียน ไม่เกิน 3 ชุดวิชา แต่ที่เหมาะสมที่สุด คือ 2 ชุดวิชา ● การอ่านเอกสารการสอน ในแต่ละวัน/สัปดาห์ ผู้ปกครองจะกำหนดให้นักศึกษาอ่านหนังสือ วันละ 1-2 ชั่วโมง โดยก่อนเริ่มอ่านจะให้อ่านวัตถุประสงค์ ทำกิจกรรมประจำชุดตามที่กำหนด ● การติดตามผลการเรียน ผู้ปกครองมีการติดตามผลการเรียน โดยกำหนดให้นักศึกษาส่งสรุปเนื้อหาที่อ่านในแต่ละวันให้กับผู้ปกครองทางอีเมล และวันหยุดสุดสัปดาห์ ผู้ปกครองจะถามตอบ ถ้าตอบคำถามได้จะมีรางวัลให้ แต่ถ้าตอบไม่ได้ก็อ่านใหม่ ทั้งนี้ผู้ปกครองจะติดตามการอ่านของนักศึกษาเช่นนี้ในทุกชุดวิชาก่อนสอบ ● การพัฒนาทักษะและเทคนิคที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนนักศึกษา เช่น ไฮไลท์สาระสำคัญ เขียนสรุป ทำแผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ ตั้งคำถามจากเอกสารการสอน โดยแต่ละชุดวิชาควรอ่านทบทวน อย่างน้อย 2 รอบ

ตารางที่ 9 ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่กำลังศึกษา และผู้ปกครองของนักศึกษาออทิสติกที่สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
2) การวัดและการประเมินผลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● แบบทดสอบ <ul style="list-style-type: none"> ● แบบทดสอบและเกณฑ์การประเมินผลการศึกษาที่มหาวิทยาลัยใช้อยู่ในปัจจุบันเหมาะสม ● กิจกรรมประจำชุดวิชา ควรมีคะแนนเก็บทุกชุดวิชา
3) การวัดและการประเมินผลการศึกษาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการศึกษา ควรครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย <ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินความรู้และความคิด (ด้านพุทธิพิสัย) เช่น การทดสอบย่อย/แบบทดสอบกลางภาค แบบทดสอบปลายภาค โดยลักษณะข้อสอบเป็นแบบทดสอบปรนัยหรือแบบเติมคำ ส่วนข้อสอบอัตนัย อาจไม่ค่อยเหมาะสมกับนักศึกษา ● การประเมินจิตพิสัย (ด้านจิตพิสัย) เช่น การรายงานตนเอง ● การประเมินการปฏิบัติ (ด้านทักษะพิสัย) เช่น แฟ้มสะสมงาน ● เกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือวัดแต่ละชนิด ควรพิจารณาให้เหมาะสมกับเครื่องมือวัดนั้น ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรยึดตามระเบียบของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4) ความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล	<ul style="list-style-type: none"> ● ผู้ปกครองมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล แต่อยากให้มีการเพิ่มสื่อการเรียนสำหรับนักศึกษาออทิสติก
5) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> ● มหาวิทยาลัย ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาออทิสติกที่มีความสามารถ ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ● เอกสารการสอนของ มสธ. มีเนื้อหาค่อนข้างเยอะ ควรมีสื่อเสริมเพื่อช่วยในการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาออทิสติก ● สาขาวิชาที่เหมาะสมกับนักศึกษาออทิสติก คือ สาขาวิชาที่ไม่เน้นคำนวณ

1.3 ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษา ออทิสติก

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติก โดยผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 6 คน ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนออทิสติก อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 3 คน และ 2) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและ/หรือมีประสบการณ์ด้านการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนและ/หรือผู้เรียนออทิสติก อย่างน้อย 10 ปี จำนวน 3 คน โดยผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติว่ามีความเหมาะสม

ผลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สรุปข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยนำเสนอใน 8 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบการวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออทิสติก 2) ความเหมาะสมของการวัดและการประเมินผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน 3) ประเด็นที่ไม่เห็นด้วยกับการวัดและการประเมินผลการศึกษาที่ใช้กับนักศึกษาออทิสติก 4) ความเหมาะสมของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาออทิสติก 5) การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงมาใช้กับระบบการศึกษาทางไกล 6) ปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญที่ควรมีเพื่อให้การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกลอย่างมีประสิทธิภาพ 7) ปัญหาหรืออุปสรรคในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล และ 8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายละเอียดแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านออทิสติกและด้านการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) รูปแบบการวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออทิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาออทิสติก ควรใช้รูปแบบที่แตกต่างจากนักศึกษาทั่วไปหรือควรมีการแยกประเมินเฉพาะนักศึกษากลุ่มนี้ ● เครื่องมือที่ใช้วัดผลการศึกษา ● เครื่องมือที่ใช้วัดผลการศึกษานักศึกษาออทิสติกไม่ควรใช้รูปแบบเดียวกับนักศึกษาทั่วไป เพราะนักศึกษาออทิสติกมีปัญหาเรื่องเนื้อหา (content) การคำนวณ

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านอภิสติกและด้านการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
1) รูปแบบการวัดและการประเมินผลสำหรับนักศึกษาอภิสติก (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ใช้วัดผลการศึกษา (ต่อ) <ul style="list-style-type: none"> ● ควรมีการทดสอบหรือวัดผลนักศึกษาบ่อยๆ ทั้งนี้อาจจะปรับให้เหมาะสมกับระบบการศึกษาทางไกล โดยมีการทดสอบย่อยหลังจากจบบทเรียนแต่ละบท อาจทำเป็นข้อสอบปรนัย 10-20 ข้อ ● ควรมีการแบ่งการสอบ ไม่ควรสอบปลายภาคเพียงครั้งเดียว โดยจัดสอบกลางภาคและปลายภาค และแบ่งเนื้อหากลางภาคและปลายภาคอย่างละครึ่ง ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด ● การจัดทำข้อสอบที่ใช้สำหรับนักศึกษาอภิสติกควรมีการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญด้านอภิสติกก่อนนำข้อสอบไปใช้ ● เกณฑ์การประเมินผลการศึกษา ควรใช้มาตรฐานเดียวกับนักศึกษาทั่วไป เช่น สัดส่วนคะแนนวิชาภาคปฏิบัติ แบ่งออกเป็น คะแนนปฏิบัติ 50% เก็บระหว่างเรียน 25% สอบ 20% และจิตพิสัย 5%
2) ความเหมาะสมของการวัดและการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอภิสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและประเมินผลการศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมกับนักศึกษาอภิสติก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะใช้แนวทางการวัดและการประเมินผลการศึกษาเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ● ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาบางท่านอาจไม่มีความรู้และไม่เข้าใจลักษณะของนักศึกษาอภิสติก จึงอาจจะทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนรวมทั้งวัดและประเมินผลการศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะของนักศึกษาอภิสติก
3) ประเด็นที่ไม่เห็นด้วยกับการวัดและการประเมินผลการศึกษาที่ใช้กับนักศึกษา อภิสติก	<ul style="list-style-type: none"> ● วิธีการวัดและการประเมินผลในสถาบันอุดมศึกษาขาดความยืดหยุ่น ไม่สอดคล้องกับความบกพร่องของนักศึกษาอภิสติก เพราะสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีการวัดและการประเมินเช่นเดียวกับนักศึกษาทั่วไป ดังนั้น การวัดและการประเมินผลที่เหมาะสมกับนักศึกษากลุ่มนี้ควรมีความยืดหยุ่น เลือกวิธีการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรม แต่ไม่เป็นการได้เปรียบนักศึกษาทั่วไป

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านอภิสถิตและด้านการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสถิตของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
4) ความเหมาะสมของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาอภิสถิต	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง เหมาะที่จะนำมาใช้กับการวัดและการประเมินผลนักศึกษาอภิสถิต เพราะการวัดในลักษณะนี้สามารถวัดได้ตรงกับความเป็นจริง คือ สิ่งที่วัดได้เป็นข้อมูล เป็นการแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของนักศึกษา ทั้งด้านความรู้ จิตใจ และการปฏิบัติ และมีความคลาดเคลื่อนในการวัดค่อนข้างน้อย ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ด้อยความสามารถได้คะแนนสูง ตัดความผิดพลาดที่ผู้มีความสามารถสูงกลับได้คะแนนน้อย และทำให้นักศึกษาทราบจุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงตนเอง นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ประเมิน คือ สามารถนำไปวัดทักษะการคิดขั้นสูง มีส่วนร่วมในการติดตามความก้าวหน้าของนักศึกษา และส่งเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักศึกษา
5) การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงมาใช้กับระบบการศึกษาทางไกล	<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและการประเมินตามสภาพจริงสามารถนำไปใช้ได้ทั้งการศึกษาระบบปิดและระบบการศึกษาทางไกล แต่ควรปรับให้เหมาะสมกับระบบการศึกษานั้นๆ สำหรับระบบการศึกษาทางไกล สามารถดำเนินการ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● วางแผนการวัดและประเมินผล <ul style="list-style-type: none"> ● ผู้สอนควรกำหนดเป้าหมายหรือผลที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างชัดเจน ● กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ● กำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลการศึกษาพฤติกรรม 3 ด้าน <ul style="list-style-type: none"> ● ด้านพุทธิพิสัย ควรมีการวัดและประเมินผลบ่อยๆ และผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) หลังจากนักศึกษาส่งกิจกรรม เพื่อให้โอกาสปรับแก้ ทั้งนี้อาจใช้เทคโนโลยีมาช่วย เพราะระบบการศึกษาทางไกลไม่เน้นการเรียนแบบเผชิญหน้า โดยพฤติกรรมด้านนี้อาจวัดด้วยแบบทดสอบท้ายหน่วย กลางภาค/ปลายภาค กรณีมี 15 หน่วย อาจแบ่งสอบ 3 ครั้งๆ ละ 5 บทๆ ละ 30 ข้อ

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านอดีตติและด้านการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอดีตติของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
5) การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงมาใช้กับระบบการศึกษาทางไกล (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> ● กำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลการศึกษา (ต่อ) <ul style="list-style-type: none"> ● ด้านจิตพิสัย อาจพิจารณาจากความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และการทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจใช้แบบวัดความสนใจในการเรียน การรายงานตนเองของผู้เรียน ● ด้านทักษะพิสัย อาจให้นักศึกษาสร้างชิ้นงาน โดยผู้สอนจะต้องกำหนดหัวข้อและให้นักศึกษำบันทึกวิดีโอ พร้อมอธิบายการทำชิ้นงาน ซึ่งการประเมินชิ้นงานนั้น ผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักศึกษา นอกจากนี้ อาจจะให้ผู้เรียนทำแฟ้มสะสมงานที่สะท้อนผลการเรียนรู้หรือพัฒนาการของผู้เรียน ● กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือแต่ละชนิด ให้พิจารณาตามเครื่องมือวัดแต่ละประเภท ● กำหนดเกณฑ์การประเมิน ควรดำเนินการตามที่ได้สถาบันอุดมศึกษำกำหนด หรือกรณีที่ผู้สอนสามารถกำหนดเกณฑ์การประเมินเองได้ อาจแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เช่น รายวิชาเชิงทฤษฎี คะแนนเก็บ 40 คะแนน และคะแนนสอบ 60 คะแนน รายวิชาภาคปฏิบัติ คะแนนเก็บ 60 คะแนน และคะแนนสอบ 40 คะแนน
6) ปัจจัยหรือองค์ประกอบสำคัญที่ควรมีเพื่อให้การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอดีตติไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกลอย่างมีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ● มีอาจารย์หรือผู้ช่วยอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจลักษณะของนักศึกษาอดีตติ คอยช่วยเหลือเวลาเรียนและเวลาสอบ ● มีการจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงกับผู้ปกครองของนักศึกษา ● ประชาสัมพันธ์กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษำรับทราบ ● จัดทำคู่มือกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ● ติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านอภิสติคดีและด้านการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติคดีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
7) ปัญหาหรืออุปสรรคในการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้กับระบบการจัดการศึกษาทางไกล	<ul style="list-style-type: none"> ● การนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปใช้ ไม่มีปัญหา เนื่องจากการประเมินลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับการศึกษาทุกระบบ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระบบปิดหรือระบบเปิดที่มีการศึกษาทางไกล แต่ควรปรับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม กรณีนักศึกษาอภิสติคดีควรปรับให้เหมาะสมกับความบกพร่องของผู้เรียน รวมทั้งให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการประเมิน ตลอดจนทำให้สอดคล้องกับระบบการวัดและการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษานั้นๆ เพื่อให้ได้ผลการประเมินตรงตามสภาพความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน
8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ควรเป็นดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ควรมีความหลากหลาย และเหมาะสมกับนักศึกษาอภิสติคดี เช่น สื่อการเรียนรู้ควรเน้นรูปภาพ สรุปรูปเนื้อหาเป็นแผนภูมิความคิด หรือข้อความสั้นๆ เพราะนักศึกษาอภิสติคดีมีปัญหาเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ ● การมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้กับนักศึกษาอภิสติคดี ควรมอบหมายเป็นรายบุคคล เพราะนักศึกษาชอบทำงานคนเดียว ● การให้ความช่วยเหลือในการเรียนควรมีมากกว่านักศึกษาทั่วไป และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ หลังจากนักศึกษาทำกิจกรรม ● วิธีการตอบกิจกรรม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องอาศัยคำตอบที่นักศึกษาเขียนตอบอย่างเดียว ให้ใช้วิธีอื่น เช่น วาดภาพ อัดเสียง อัดวิดีโอ ● มีการชมเชยหรือให้รางวัลเมื่อนักศึกษาทำกิจกรรมได้ตามกำหนด ● เอกสารการสอนที่เน้นตัวอักษร อาจไม่เหมาะสมกับนักศึกษา ดังนั้นควรปรับเป็นรูปภาพแทนตัวอักษร หรือทำสรุปเป็นพาวเวอร์พอยต์ หรือแผนภูมิความคิด เพื่อช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ดีขึ้น ● การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา ควรนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วย

ตารางที่ 10 ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิด้านอภิสติคดีและการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอภิสติคดีของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ต่อ)

ประเด็น	ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น
8) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ต่อ)	<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล สำหรับนักศึกษาอภิสติคดี ควรเป็นดังนี้ (ต่อ) <ul style="list-style-type: none"> ● เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยเฉพาะข้อสอบปรนัย และอัตนัย ไม่ควรวัดทักษะการคิดขั้นสูง นอกจากนี้ ข้อสอบที่ใช้ควรเป็นรูปภาพหรือภาพเคลื่อนไหว มีเสียงประกอบ โดยอยู่ในรูปแบบทดสอบออนไลน์ ● การทำกิจกรรมภาคปฏิบัติ ควรมีความยืดหยุ่น เช่น สามารถเปลี่ยนกิจกรรมที่มอบหมาย ส่วนการประเมินหากนักศึกษาไม่ผ่านเกณฑ์หรือทำได้ไม่ดีพอ ผู้สอนควรให้โอกาสปรับแก้และประเมินกิจกรรมนั้นๆ ใหม่ ● มีระบบเก็บบันทึกหรือการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ คือ ด้านการเรียนการสอน เช่น มีอาจารย์หรือผู้ช่วยอาจารย์ที่มีความรู้ความเข้าใจนักศึกษาอภิสติคดีคอยช่วยเหลือยามจำเป็น ส่วนด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา เช่น มีการเพิ่มเวลาในการสอบหรือไม่กำหนดเวลาสอบ ให้นั่งสอบแยกกรณีนั่งเขียนตอบไม่ได้ให้บันทึกเสียงหรืออาจใช้วิธีการถามตอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความบกพร่องของนักศึกษาอภิสติคดีแต่ละบุคคล ● มีผู้เชี่ยวชาญด้านอภิสติคดี ที่จะคอยดูแลหรือให้คำปรึกษาด้านการเรียนการสอนหรือด้านอื่นๆ กับนักศึกษาอภิสติคดี ● หลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาอภิสติคดี ควรเป็นหลักสูตรที่เน้นความจำ ไม่เน้นคำนวณหรือการคิดวิเคราะห์ เช่น ปรัชญา ศาสนา ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา มนุษย์ศาสตร์ หรือหลักสูตรระยะสั้น เช่น ศิลปะ ดนตรี ● มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาอภิสติคดี เช่น การพัฒนาระบบเก็บบันทึก การจัดการศึกษาทางเลือก การพัฒนาระบบสนับสนุนเทคโนโลยี สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา

จากผลการศึกษาข้อ 1.1 การศึกษาทฤษฎี แนวคิด และหลักการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการวัด และการประเมินผลการศึกษาสำหรับนักศึกษาอหิสติก 1.2 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการวัดและการประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาอหิสติก และ 1.3 การสัมภาษณ์เกี่ยวกับกระบวนการวัด และการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอหิสติก สามารถนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบเพื่อร่าง กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอหิสติก ดังตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการสรุปองค์ประกอบของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับ นักศึกษาอหิสติก

องค์ประกอบของกระบวนการวัด และการประเมินสภาพสภาพจริง	ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และ หลักการฯ	สัมภาษณ์	
		สภาพ ปัจจุบันฯ	กระบวนการวัด และการประเมินฯ
องค์ประกอบของการวัดและการประเมินตามสภาพจริง			
● การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง	✓		✓
● การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง	✓	✓	✓
● การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและ ประเมินตามสภาพจริง	✓	✓	✓
● การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง	✓	✓	✓
● บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตาม สภาพจริง	✓		✓
องค์ประกอบของวิธีการและขั้นตอนการวัดและการประเมิน ตามสภาพจริง			
● การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	✓		✓
● การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้	✓	✓	✓
● การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้	✓	✓	✓
● การวัดและการประเมินตามสภาพจริง	✓		✓
● การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตาม สภาพจริง	✓		✓

ตารางที่ 11 ผลการสรุปองค์ประกอบของกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับ
นักศึกษาออกทิสติก (ต่อ)

องค์ประกอบของกระบวนการวัด และการประเมินสภาพสภาพจริง	ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และ หลักการฯ	สัมภาษณ์	
		สภาพ ปัจจุบันฯ	กระบวนการวัด และการประเมินฯ
องค์ประกอบของเงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ			
<ul style="list-style-type: none"> ● ระบบเกื้อกูล (accommodations) ● การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน 	✓	✓	✓
<ul style="list-style-type: none"> ● การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 	✓	✓	✓
<ul style="list-style-type: none"> ● กลไกสู่ความสำเร็จ 			
<ul style="list-style-type: none"> ● คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 			✓
<ul style="list-style-type: none"> ● การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 			✓
<ul style="list-style-type: none"> ● การประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 		✓	✓

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนากระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติก
ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พัฒนาการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในเชิงคุณภาพที่นำเสนอไว้ในตอนที่ 1 พอจะประมวลผลร่วมกันในลักษณะของการสังเคราะห์เชิงอนุมานได้ว่า กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบที่ 2 วิธีการและขั้นตอนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และองค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา
ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

องค์ประกอบที่ 1 การวัดและการประเมินตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 1.2) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.3) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อย มีดังนี้

1.1 การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

1.1.1 กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากหลักสูตร จุดประสงค์ของชุดวิชา และคำอธิบายชุดวิชา เพื่อดูว่าเมื่อสิ้นการเรียนการสอนชุดวิชานั้นๆ ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถอะไรบ้าง

1.1.2 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการระบุลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะจัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของชุดวิชา โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เช่น จะจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างไร มีงานที่ต้องปฏิบัติที่ขึ้น ทั้งนี้ต้องครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ดังนี้

1.1.2.1 พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ และการบูรณาการความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน ได้แก่ การทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน การศึกษาเนื้อหาในแต่ละหน่วยประจำสัปดาห์ การทำกิจกรรมท้ายหน่วย การสอนเสริมแบบเผชิญหน้า การถามตอบในชั้นเรียน และการทำแบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

1.1.2.2 พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ หรือความรู้สึกทางจิตใจ พฤติกรรมเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องสิ่งที่ตั้งตามอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน คือ การสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนขณะมาเรียนสอนเสริมแบบเผชิญหน้า

1.1.2.3 พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยผู้เรียนนำความรู้ความสามารถอันเกิดจากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน ได้แก่ การสร้างชิ้นงาน และการสร้างแฟ้มสะสมงาน

1.2 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง

การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินตามสภาพจริง ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากกิจกรรมการเรียนการสอนว่าจะใช้เครื่องมือวัดชนิดใด นอกจากนั้น จะต้องเหมาะสมกับสภาพปัญหา

ความต้องการจำเป็นพิเศษและศักยภาพของผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ดังนี้

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือการประเมินความรู้ และความคิด ได้แก่

1.2.1.1 แบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียน เป็นเครื่องมือที่จะให้ผู้เรียนทำ ก่อนและหลังศึกษาเอกสารการสอนแต่ละหน่วย ซึ่งเป็นแบบทดสอบออนไลน์ ลักษณะแบบประเมินเป็น แบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยคำถามจะถามเพียงประเด็นเดียว สั้น กระชับ เข้าใจง่าย และไม่ควรเน้น คำถามที่วัดทักษะการคิดขั้นสูง

1.2.1.2 แบบฝึกหัดท้ายหน่วย เป็นเครื่องมือที่จะให้ผู้เรียนทำหลังจากศึกษา เอกสารการสอนที่กำหนดให้แล้วเสร็จ ลักษณะแบบฝึกหัดท้ายหน่วยเป็นแบบอัตนัยหรือเขียนตอบ โดย คำถามจะถามเพียงประเด็นเดียว ซึ่งหากต้องการถามในเรื่องเดียวกันหลายๆ ประเด็น ควรแยกประเด็น คำถามออกเป็นข้อย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ครบทุกประเด็น

1.2.1.3 การถามตอบในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเพียงใด ซึ่งจะใช้เมื่อมีการสอนเสริมในชั้นเรียน

1.2.1.4 แบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินเมื่อ สิ้นสุดสิ้นการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบกระดาษ ลักษณะข้อสอบเป็นแบบปรนัย 5 ตัวเลือก และแบบอัตนัย โดยข้อสอบแบบปรนัย ควรถามเพียงประเด็นเดียว สั้น กระชับ เข้าใจง่าย และไม่ควรเน้น คำถามที่วัดทักษะการคิดขั้นสูง ส่วนข้อสอบอัตนัยควรถามเพียงประเด็นเดียวเช่นเดียวกัน หากต้องการถาม ในเรื่องเดียวกันหลายๆ ประเด็น ควรแยกประเด็นคำถามออกเป็นข้อย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ ครบทุกประเด็น ข้อสอบที่สร้างขึ้นจะออกตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ได้แก่

1.2.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมิน ระหว่างมีการเรียนการสอนเสริม ลักษณะแบบสังเกตเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยผู้สอนจะสังเกต พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน พร้อมบันทึกผลลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

1.2.2.2 แบบประเมินความใส่ใจในการทำงาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินชิ้นงาน ที่ผู้สอนมอบหมาย ลักษณะแบบประเมินความใส่ใจในการทำงานเป็นแบบมาตราประมาณค่า

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ได้แก่

1.2.3.1 การสร้างชิ้นงาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินเพื่อทดสอบทักษะและ ความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และแก้ปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนผ่านการทำกิจกรรมหรือ ปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยสร้างชิ้นงาน 1 ชิ้น เป็นรายบุคคล ซึ่งในการประเมินชิ้นงานใช้แบบประเมิน ดังนี้

1.2.3.2 แบบประเมินการปฏิบัติงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

1.2.3.3 แบบประเมินกระบวนการทำงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตรฐานค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ (scoring rubric)

1.2.3.4 แบบประเมินชิ้นงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตรฐานค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ

1.2.4 การจัดทำแฟ้มสะสมงาน เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ผลการเรียนรู้หรือการบรรลุผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน โดยจัดทำเป็นรายบุคคล ซึ่งในการประเมินแฟ้มสะสมงานใช้แบบประเมิน ดังนี้

1.2.4.1 แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตรฐานค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ

1.3 การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง จะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้จากกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ มีแนวทางในการให้คะแนน ดังนี้

1.3.1 เกณฑ์การให้คะแนนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผลอันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.3.2 เกณฑ์การให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน หรือผลงาน หรือชิ้นงาน จะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับที่แยกแยะให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนโดยใช้องค์ประกอบหรือคุณลักษณะสำคัญของชิ้นงาน หรือสมรรถนะงานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ ต้องมีในการปฏิบัติงาน โดยองค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ มีดังนี้

1.3.2.1 มีอย่างน้อย 1 องค์ประกอบ หรือ 1 คุณลักษณะ หรือ 1 สมรรถนะ

1.3.2.2 มีความชัดเจนในรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ หรือคุณลักษณะ หรือสมรรถนะงาน

1.3.2.3 การกำหนดค่าคะแนนจะต้องเป็นอัตราส่วนกันในแต่ละองค์ประกอบ หรือคุณลักษณะ หรือสมรรถนะงาน

1.3.2.4 มีมาตรฐานและความแตกต่างที่เด่นชัดในแต่ละระดับของการให้คะแนน

1.3.3 เกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นจะต้องทำความเข้าใจร่วมกันเป็นอย่างดี ทั้งผู้สอนและผู้เรียน

1.4 การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง

เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละชุดวิชาหรือวิชา ให้ยึดตามเกณฑ์ที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด

1.5 บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 บุคคล ดังนี้

1.5.1 ผู้สอน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

1.5.1.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จากหลักสูตร/จุดประสงค์ของชุดวิชา/แผน ที่กระจายความรับผิดชอบ (curriculum mapping) โดยจุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องสะท้อนสิ่งที่ หลักสูตรต้องการจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1.5.1.2 การวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอน และผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ร่วมกันจัดทำแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

1.5.1.3 การจัดเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อ แหล่ง ความรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ได้ตามความถนัด ความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสม ระดับความรู้ความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.5.1.4 การมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก เช่น มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนควรจัดลำดับ ปัญหาตามความรุนแรงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เพื่อกำหนดวิธีการช่วยเหลือตามลำดับความรุนแรงของ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ ให้แรงเสริมผู้เรียนทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกำหนด

1.5.1.5 กำหนดภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องออกแบบกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ส่งเสริมการวัดและการประเมินตามสภาพจริง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีความยืดหยุ่น เหมาะกับ ระดับความรู้ความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.5.1.6 กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ให้สอดคล้องกับภาระ งานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดไว้ มีความยืดหยุ่น เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถและ ความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำแบบวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ใน แต่ละกิจกรรม รวมทั้งผู้สอนต้องชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า

1.5.1.7 การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามสภาพจริง ผู้สอนจะต้องวัด และประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมและผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน ซึ่งในการวัดและการประเมินผล แต่ละกิจกรรมผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นหรือปรับวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเพื่อ ปรับปรุงการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงผลงานหลังจากได้รับข้อมูล ย้อนกลับจากผู้สอน

1.5.1.8 การให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ได้เท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไป เช่น จัดเวลานัดเฉพาะเพื่อให้ผู้เรียนมารับคำปรึกษาด้านการเรียน

1.5.2 ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

1.5.2.1 การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้สอน

1.5.2.2 การอำนวยความสะดวกและประสานงานหน่วยงาน สาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.5.2.3 การให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า

1.5.2.4 การให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและแจ้งให้ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียนทราบ

1.5.3 ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

1.5.3.1 การให้ความร่วมมือกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

1.5.3.2 การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนร่วมกับผู้สอนและผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน

1.5.3.3 การติดตามและตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.5.4 ผู้เรียน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

1.5.4.1 การศึกษาเนื้อหาบทเรียนตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้

1.5.4.2 การลงมือทำกิจกรรม ฝึกปฏิบัติหรือสร้างชิ้นงานตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้

องค์ประกอบที่ 2 วิธีการและขั้นตอนวัดและการประเมินตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อย มีดังนี้

2.1 การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้สอนต้องมีการวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

2.1.2 กำหนดขอบเขตในการประเมิน โดยพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

2.1.3 การจัดทำแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนที่มีความต้องการอย่างหลากหลาย ในการวางแผนจะต้องคำนึงถึงความสามารถทางกายภาพของผู้เรียน เนื้อหา และวิธีสอน โดยแผนการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียดสำคัญๆ ได้แก่ สารการเรียนรู้/เนื้อหา วัน/เวลา กิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ วิธีการวัดผลการเรียนรู้ และระบบเก็บบันทึก เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่า ต้องทำงานอะไรบ้าง ทำงานอย่างไร และต้องเสร็จเมื่อไหร่ เพื่อช่วยลดภาวะวิตกกังวลหรือความคับข้องใจ เพิ่มการควบคุมตนเองให้สนใจกับงานที่ทำ ลดการพึ่งพาผู้อื่นหรือการพูดเตือนช่วยให้ผู้เรียนพึ่งตนเองได้มากขึ้น

2.1.4 กำหนดกิจกรรมหรือภาระงาน และสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในทุกกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าต้องการวัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้เรื่องอะไรของผู้เรียน

2.1.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินตามสภาพจริง ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็นไปตามความเหมาะสมของเครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ถ้าเป็นแบบเลือกตอบ (ปรนัย) อาจจะให้ข้อละ 1 คะแนน เครื่องมือที่เป็นแบบประเมินคะแนนจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของหัวข้อในแต่ละข้อของการประเมิน ส่วนแบบประเมินชิ้นงาน อาจจะใช้เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ โดยมีการให้คะแนนที่ชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของเนื้อหาในส่วนที่เป็นความสำคัญของชุดวิชานั้นๆ

2.1.6 การเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน การสอนเสริม และสื่ออื่นๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เช่น สรุปรูปเนื้อหาย่อๆ เป็นแผนภูมิความคิด (Mind Mapping) พาวเวอร์พอยต์ (PowerPoint)

2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

ผู้สอนจะต้องอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ โดยให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง ผู้สอนจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ให้ข้อเสนอแนะกับผู้เรียนจนสามารถปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนด

2.3 การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้

ผู้สอนจะต้องทำการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานภายหลังได้รับข้อเสนอแนะจากผู้สอน ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนด และผู้สอนจะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนใหม่

2.4 การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน ร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปวางแผนการพัฒนาการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

องค์ประกอบที่ 3 เจื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบเกื้อกูล และกลไกสู่ความสำเร็จ รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อยมีดังนี้

3.1 ระบบเกื้อกูล (accommodations)

3.1.1 การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ได้แก่

3.1.1.1 มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ในแต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์ให้กับผู้เรียน ทราบว่าต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ อย่างละเอียด

3.1.1.2 มีการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์ว่าดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหรือไม่ ผ่านทางอีเมล ไลน์ เฟซบุ๊ก หรือโทรศัพท์ ตามความสะดวกของผู้เรียน

3.1.1.3 มีการสอนเสริมให้กับผู้เรียน

3.1.1.4 มีความยืดหยุ่นในการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธี หากผู้เรียนเกิดความเครียดในขณะรับการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า ผู้สอนจะต้องหยุดการสอน และจะสอนใหม่เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน

3.1.1.5 มีผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจผู้เรียนออกติสติกประจำห้องเรียนเมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า เพื่อคอยช่วยเหลือผู้เรียนยามจำเป็น

3.1.1.6 มีอาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน โดยจัดตารางนัดหมายไว้ให้เข้าพบ

3.1.1.7 มีการจัดสื่อเสริมให้กับผู้เรียนนอกจากสื่อหลัก เช่น สรุปเนื้อหาในแต่ละหน่วยในรูปของแผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้มากขึ้น

3.1.2 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ได้แก่

3.1.2.1 การยืดหยุ่นในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้โอกาสผู้เรียนแก้ไขกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ และผู้สอนก็ทำการประเมินผลการทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง

3.1.2.2 รูปแบบของแบบทดสอบ มีการปรับแบบทดสอบให้มีขนาดตัวอักษรเป็น 18 และจัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว

3.1.2.3 การทำแบบทดสอบ มีการช่วยเหลือผู้เรียน คือ **ข้อสอบแบบปรนัย** มีกรรมการคุมสอบให้การช่วยเหลือผู้เรียนตามสภาพความบกพร่องและการขอความช่วยเหลือ เช่น อ่านข้อสอบให้ฟัง อธิบายโจทย์ที่ถามด้วยข้อความยาวๆ โจทย์ที่เขียนคำถามเชิงปฏิเสธ คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย หรือศัพท์เทคนิคยากๆ หรือบางครั้งไม่เข้าใจโจทย์ว่าถามอะไร ให้ทำตอบในแบบทดสอบ **ส่วนข้อสอบ**

แบบอัตโนมัติ มีกรรมการคุมสอบคอยชี้แนะด้วยภาษาที่ง่ายที่ไม่ใช่การชี้นำคำตอบ แล้วให้เรียงประโยคใหม่ที่เป็นประเด็นสำคัญของคำตอบ แล้วจึงเขียนตอบ และกรณีไม่สามารถเขียนตอบได้ให้ทำตอบข้อสอบลงในเทป

3.1.2.4 การจัดสถานที่สอบ มีการจัดสถานที่สอบสำหรับผู้เรียนออทิสติกเฉพาะกรณีผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเองได้ และไม่รบกวนสมาธิของบุคคลอื่นจะจัดสอบรวมห้อง แต่หากผู้เรียนไม่มีสมาธิ ไม่สามารถนั่งนิ่งๆ อยู่กับที่เป็นเวลานานได้ ทำให้รบกวนผู้เรียนคนอื่น จนทำให้เสียสมาธิในการทำข้อสอบจะจัดสอบห้องเดียว

3.1.2.5 การกำหนดเวลาสอบ มีการอนุญาตให้มีการหยุดพัก (break) ระหว่างทำข้อสอบและสามารถชดเชยเวลาในการทำข้อสอบได้ ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อระบบการสอบของมหาวิทยาลัย เวลาทำข้อสอบแต่ละชุดวิชาจะอิงเวลาที่กำหนดไว้ในตารางสอบ

3.2 กลไกสู่ความสำเร็จ

3.2.1 คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติก

3.2.2 การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติกกับผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.2.3 การประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติกระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน

ตอนที่ 3 ผลการประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ประเมินกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และส่วนที่สองเป็นการปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปทดลองใช้

3.1 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่าง กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออสติกในตอนต้นที่ 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ราชานามดังภาคผนวก ค เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2562 ห้อง 2221 อาคารวิชาการ 2 ชั้น 2 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ด้วยวิธีการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ (connoisseurship) ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากการประชุมสัมมนาวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อสรุปที่ได้ไปปรับปรุงร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่ผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และเสนอแนะเพื่อให้ผู้วิจัยได้ผลการวิจัยที่ดี จากการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออสติกพบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ แต่มีบางประเด็นที่ควรปรับปรุงหรือเพิ่มเติม เพื่อให้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่ร่างขึ้นมีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้จริง ดังนี้

3.1.1 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบที่ 2 วิธีการและขั้นตอนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และองค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ ควรปรับปรุงองค์ประกอบที่ 1 เป็นการออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบที่ 2 เป็นการดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ส่วนองค์ประกอบที่ 3 เหมาะสมตามเสนอ

3.1.2 องค์ประกอบที่ 1 การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 1.1.1) กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และ 1.1.2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง 1.2) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 1.3) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบย่อยที่ 1.1 การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ข้อ 1.1.1) กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ควรเพิ่ม “แผนที่กระจายความรับผิดชอบ (curriculum mapping)” ต่อจาก “พิจารณาจากหลักสูตร” และเพิ่มลักษณะของจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อ 1.1.2) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง ควรระบุรายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรมให้ชัดเจนมากขึ้น ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย องค์ประกอบย่อยที่ 1.3) การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง มีชื่อองค์ประกอบย่อยซ้ำซ้อนกับการ

กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ควรปรับเป็น การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ควรอธิบายเกณฑ์การวัดและการประเมินให้สอดคล้องกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบย่อยที่ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ควรเพิ่มบทบาทของผู้สอน คือ การติดตามภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนสม่ำเสมอ ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 1.2 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง เหมาะสมตามเสนอ

3.1.3 องค์ประกอบที่ 2 วิธีการและขั้นตอนการวัดและประเมินตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ควรปรับชื่อองค์ประกอบที่ 2 เป็นการดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้สอดคล้องกับองค์ประกอบย่อย และปรับชื่อองค์ประกอบย่อยที่ 2.1) เป็นการวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง เพื่อให้สอดคล้องกับสิ่งที่ผู้สอนต้องวางแผนและเตรียมความพร้อมๆ ตามที่ระบุไว้ในองค์ประกอบย่อย 2.1) องค์ประกอบย่อยที่ 2.2) ควรปรับการเขียนการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ให้ชัดเจน และควรให้ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วย ส่วนองค์ประกอบย่อยที่ 2.3) และ 2.4) เหมาะสมตามเสนอ

3.1.4 องค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 3.1) ระบบเกื้อกูล ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอนและการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ส่วน 3.2) กลไกสู่ความสำเร็จ ประกอบด้วย คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติก การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติกกับผู้ที่เกี่ยวข้อง และการประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออกทิสติกระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน ซึ่งองค์ประกอบย่อยที่ 3.1 และ 3.2 เหมาะสมตามเสนอ แต่ควรเพิ่มรายละเอียดในองค์ประกอบย่อยที่ 3.1 ข้อย่อยที่ 3.1.1.3 มีการสอนเสริมให้กับผู้เรียน ควรมีการอธิบายและให้รายละเอียดเกี่ยวกับการสอนเสริมเพิ่มเติม

3.1.5 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.1.5.1 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่พัฒนา ควรมีการระบุไว้ในงานวิจัยว่า “ผลการศึกษานำร่องไม่ได้นำมาใช้ในการวัดผลการศึกษารึจริงในชุดวิชาที่ทดลอง” ทั้งนี้เพื่อลดตัวแปรแทรกซ้อนที่จะเกิดขึ้นระหว่างทดลอง

3.1.5.2 การกำหนดเกณฑ์การประเมิน ควรมีการประเมินเพียง 2 ระดับ คือ “ผ่าน” กับ “ไม่ผ่าน” ทั้งนี้การกำหนดเกณฑ์การ “ผ่าน” ขึ้นอยู่กับลักษณะของชุดวิชาว่าเน้นทฤษฎีหรือเน้นปฏิบัติ โดยผู้เรียนต้องมีความรู้และปฏิบัติได้ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่ชุดวิชากำหนด ส่วนการกำหนดสัดส่วนการให้คะแนน ควรกำหนดสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม เช่น จากการทดสอบ การร่วมกิจกรรม ซึ่งการกำหนดสัดส่วนคะแนน ตัวอย่าง คะแนนเก็บ 60 คะแนน คะแนนสอบ 40 คะแนน

3.1.5.3 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ เป็นการประเมินที่มุ่งเน้นเพื่อการเรียนรู้ได้เพื่อการตัดสินใจผลการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องทดลองทั้ง 15 หน่วย ตามเนื้อหาทั้งหมดในชุดวิชา แต่ควรมุ่งเน้นการดำเนินการเพื่อให้ได้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนออกทิสติก โดยเนื้อหาที่จะนำมาทดลองควรครอบคลุมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

3.1.5.4 เกณฑ์คัดเลือกผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัคร ควรมีการปรับเกณฑ์ “สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ดีพอสมควร และสามารถพูดโต้ตอบได้” เนื่องจากหากผู้วิจัยระบุเกณฑ์ดังกล่าว จะต้องมีการทดสอบผู้ร่วมวิจัยหรืออาสาสมัครก่อนรับการทดลอง ดังนั้น เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์กับชุดวิชาอื่นได้ ควรปรับเป็น “สามารถสื่อสารโต้ตอบได้”

3.1.5.5 ขอบเขตการวิจัย ผู้วิจัยควรระบุขอบเขตการวิจัยเพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชุดวิชาอื่นๆ ว่า “กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกที่พัฒนาขึ้น มิได้มุ่งประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียนว่านักศึกษาผ่านหรือไม่ผ่านในชุดวิชาที่ทำการทดลอง แต่มุ่งเน้นเพื่อให้ได้รูปแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนออกทิสติก รวมถึงระบบสนับสนุนการเรียนรู้ที่จะเป็นต้นแบบในการนำไปประยุกต์กับชุดวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์”

3.2 การปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปทดลองใช้

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยนำผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการประชุมสัมมนาผู้ทรงคุณวุฒิ ในตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาปรับปรุงกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออกทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชที่สมบูรณ์ พร้อมนำไปทดลองใช้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง และองค์ประกอบที่ 3 เงื่อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ รายละเอียดแสดงดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา
ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

องค์ประกอบที่ 1 การออกแบบการวัดและการประเมินตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1.1) การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 1.2) การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.3) การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง 1.4) การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง และ 1.5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อย มีดังนี้

1.1 การวางแผนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

1.1.1 กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หรือเป้าหมายหรือผลที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากหลักสูตร/จุดประสงค์ของชุดวิชา/แผนที่กระจายความรับผิดชอบ (curriculum mapping) ที่จะมุ่งพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยจุดประสงค์การเรียนรู้มีลักษณะ ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย 2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่ชีวิตจริง 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้ ประสบการณ์ ความชำนาญ และความสนใจของตนเองมาสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้มากกว่าดูปริมาณความบกพร่อง และ 5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

1.1.2 กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตามสภาพจริง เป็นการระบุลักษณะของกิจกรรมที่จะจัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของชุดวิชา โดยผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เช่น จะจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างไร มีงานที่ต้องปฏิบัติที่ขึ้น ทั้งนี้ต้องครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ดังนี้

1.1.2.1 พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ และการบูรณาการความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตรจริง โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียน ได้แก่ การทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน การศึกษาเนื้อหาในแต่ละหน่วยประจำสัปดาห์ การทำกิจกรรมท้ายหน่วย การสอนเสริมแบบเผชิญหน้า การถามตอบในชั้นเรียน และการทำแบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรม	รายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรม
1. การทำแบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียน	ก่อนที่ผู้เรียนจะศึกษาเอกสารการสอนแต่ละหน่วย ผู้เรียนจะต้องทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียน และหลังศึกษาเอกสารการสอนในแต่ละหน่วยแล้วเสร็จก็ทำแบบประเมินหลังเรียน กิจกรรมนี้มีเป้าหมายเพื่อตรวจสอบความรู้ในเนื้อหาที่ต้องเรียน

กิจกรรม	รายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรม
2. กิจกรรมการศึกษาเนื้อหาในแต่ละหน่วยประจำสัปดาห์	ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในแต่ละหน่วยประจำสัปดาห์ตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้ด้วยตนเอง
3. การทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วย	ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยหลังจากศึกษาเอกสารการสอนแต่ละหน่วยแล้วเสร็จ เพื่อวัดความรู้และความเข้าใจของผู้เรียน และส่งให้ผู้สอนตรวจ หลังจากตรวจแบบฝึกหัดแล้วเสร็จจะส่งคืนผู้เรียนพร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับผู้เรียนรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งนี้หากผู้เรียนทำแบบฝึกหัดผ่านเกณฑ์ ให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาในหน่วยต่อไป แต่ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเพื่อให้โอกาสปรับแก้ไขกิจกรรมให้ถูกต้อง และส่งให้ผู้สอนเพื่อประเมินแบบฝึกหัดใหม่
4. การสอนเสริมแบบเผชิญหน้า	ผู้เรียนเข้ารับการสอนเสริมจากผู้สอน ณ วัน/เวลา/สถานที่ที่กำหนด เพื่อสรุปเนื้อหาสาระของหน่วยหรือชุดวิชา เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัยในเนื้อหา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนเสริม รวมทั้งมีโอกาสพบผู้สอนและเพื่อน
5. การถามตอบในชั้นเรียน	ผู้สอนจะมีการถามตอบในชั้นเรียน หลังเสร็จสิ้นการสอนเสริมแต่ละครั้ง เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนเพียงใด และเป็นการให้โอกาสผู้เรียนสะท้อนผลความรู้ความเข้าใจ ความคิด เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
6. การทำแบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน	ผู้เรียนทำแบบทดสอบแบบกระดาษ หลังจากผู้เรียนศึกษาเอกสารการสอนตามที่กำหนดและได้รับการสอนเสริมแล้วเพื่อประเมินความรู้

1.1.2.2 พฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับความสนใจ เจตคติ หรือความรู้สึกทางจิตใจ พฤติกรรมเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้นทันที ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน ควรจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและสอดคล้องสิ่งที่ตั้งมอยู่ตลอดเวลา จะทำให้พฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปในแนวทางที่พึงประสงค์ โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน คือ การสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนขณะมาเรียนสอนเสริมแบบเผชิญหน้า มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรม	รายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรม
1. การสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียนขณะมาเรียนสอนเสริมแบบเผชิญหน้า	ผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรม การแสดงออกของผู้เรียนขณะมาเรียนสอนเสริม แล้วบันทึกผลลงในแบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนสอนเสริมแบบเผชิญหน้า รายบุคคลตามความเป็นจริง

1.1.2.3 พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นการวัดและการประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยผู้เรียนนำความรู้ความสามารถอันเกิดจากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง โดยตัวชี้วัดสำหรับการปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน ได้แก่ การสร้างชิ้นงาน และการสร้างแฟ้มสะสมงาน มีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรม	รายละเอียดตัวชี้วัดประจำกิจกรรม
1. การให้ผู้เรียนนำความรู้ความสามารถที่ได้จากการศึกษาไปสร้างชิ้นงานเป็นรายบุคคล	ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการศึกษาไปบูรณาการ โดยสร้างชิ้นงานเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ ชิ้นงานที่สร้างขึ้นผู้เรียนและผู้สอนจะร่วมกันกำหนด และผู้สอนจะมีการติดตามความก้าวหน้า โดยสอบถามปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน หากผู้เรียนมีปัญหาสามารถปรึกษาผู้สอนได้
2. การให้ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงานเป็นรายบุคคล	ผู้เรียนจะต้องจัดทำแฟ้มสะสมงานเป็นรายบุคคล โดยรวบรวมความรู้ ความสามารถ การทำกิจกรรมต่างๆ และพัฒนาการเรียนรู้อัตนวจนการบรรลุผลการเรียนรู้ หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนการสอน

1.2 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง

การกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินตามสภาพจริง ผู้สอนจะต้องพิจารณาจากกิจกรรมการเรียนการสอนว่าจะใช้เครื่องมือวัดชนิดใด นอกจากนั้น จะต้องเหมาะสมกับสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นพิเศษและศักยภาพของผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรม การเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ดังนี้

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยหรือการประเมินความรู้ และความคิด ได้แก่

1.2.1.1 แบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียน เป็นเครื่องมือที่จะให้ผู้เรียนทำก่อนและหลังศึกษาเอกสารการสอนแต่ละหน่วย ซึ่งเป็นแบบทดสอบออนไลน์ ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยคำถามจะถามเพียงประเด็นเดียว สั้น กระชับ เข้าใจง่าย และไม่ควรมุ่งเน้นคำถามที่วัดทักษะการคิดขั้นสูง

1.2.1.2 แบบฝึกหัดท้ายหน่วย เป็นเครื่องมือที่จะให้ผู้เรียนทำหลังจากศึกษาเอกสารการสอนที่กำหนดให้แล้วเสร็จ ลักษณะแบบฝึกหัดท้ายหน่วยเป็นแบบอัตนัยหรือเขียนตอบ โดยคำถามจะถามเพียงประเด็นเดียว ซึ่งหากต้องการถามในเรื่องเดียวกันหลายๆ ประเด็น ควรแยกประเด็นคำถามออกเป็นข้อย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ครบทุกประเด็น

1.2.1.3 การถามตอบในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือที่จะตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่สอนเพียงใด ซึ่งจะใช้เมื่อมีการสอนเสริมในชั้นเรียน

1.2.1.4 แบบทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินเมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบกระดาษ ลักษณะข้อสอบเป็นแบบปรนัย 5 ตัวเลือก และแบบอัตนัย โดยข้อสอบแบบปรนัย ควรถามเพียงประเด็นเดียว สั้น กระชับ เข้าใจง่าย และไม่ควรมั่นคำถามที่วัดทักษะการคิดขั้นสูง ส่วนข้อสอบอัตนัยควรถามเพียงประเด็นเดียวเช่นเดียวกัน หากต้องการถามในเรื่องเดียวกันหลายๆ ประเด็น ควรแยกประเด็นคำถามออกเป็นข้อย่อยๆ เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามได้ครบทุกประเด็น ข้อสอบที่สร้างขึ้นจะออกตามตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านจิตพิสัย ได้แก่

1.2.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินระหว่างมีการเรียนการสอนเสริม ลักษณะแบบสังเกตเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน พร้อมบันทึกผลลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรายบุคคล

1.2.2.2 แบบประเมินความใส่ใจในการทำงาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินชิ้นงานที่ผู้สอนมอบหมาย ลักษณะแบบประเมินความใส่ใจในการทำงานเป็นแบบมาตราประมาณค่า

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ได้แก่

1.2.3.1 การสร้างชิ้นงาน เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินเพื่อทดสอบทักษะและความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ และแก้ปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนผ่านการทำกิจกรรมหรือปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนสร้างชิ้นงาน 1 ชิ้น เป็นรายบุคคล การประเมินชิ้นงานใช้แบบประเมิน ดังนี้

1) แบบประเมินการปฏิบัติงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

2) แบบประเมินกระบวนการทำงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ (scoring rubric)

3) แบบประเมินชิ้นงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ

1.2.3.2 การจัดทำแฟ้มสะสมงาน เป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ผลการเรียนรู้หรือการบรรลุผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอน โดยจัดทำเป็นรายบุคคล ซึ่งในการประเมินแฟ้มสะสมงานใช้แบบประเมิน ดังนี้

1) แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน ลักษณะของแบบประเมินเป็นแบบมาตรฐาน ประเมินค่า โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ

1.3 การกำหนดแนวทางการให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินตามสภาพจริง จะต้องสะท้อนผลการเรียนรู้จากกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ มีแนวทางในการให้คะแนน ดังนี้

1.3.1 เกณฑ์การให้คะแนนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการประเมินผลอันจะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.3.2 เกณฑ์การให้คะแนนผลการปฏิบัติงาน หรือผลงาน หรือชิ้นงาน จะต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับที่แยกแยะให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนโดยใช้องค์ประกอบ หรือคุณลักษณะสำคัญของชิ้นงาน หรือสมรรถนะงานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ ต้องมีในการปฏิบัติงาน โดยองค์ประกอบของเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ มีดังนี้

1.3.2.1 มีอย่างน้อย 1 องค์ประกอบ หรือ 1 คุณลักษณะ หรือ 1 สมรรถนะ

1.3.2.2 มีความชัดเจนในรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ หรือคุณลักษณะ หรือสมรรถนะงาน

1.3.2.3 มีมาตรฐานและความแตกต่างที่เด่นชัดในแต่ละระดับของการให้คะแนน

1.3.2.4 การกำหนดคำอธิบายระดับผลการปฏิบัติงานในแต่ละเกณฑ์ ควรกำหนดตั้งแต่ 2 ระดับขึ้นไป คือ ระดับผลการปฏิบัติงานที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ควรปฏิบัติได้ ถือเป็นระดับของเกณฑ์ขั้นต่ำที่ผู้เรียนต้องผ่าน และระดับผลการปฏิบัติงานที่ถือว่าผู้เรียนต้องปรับปรุง จะเป็นข้อมูลสะท้อนให้ผู้เรียนทราบว่าต้องพัฒนาอะไรบ้างและยังเป็นข้อมูลที่สำคัญของการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนด้วย

1.3.3 เกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้นจะต้องทำความเข้าใจร่วมกันเป็นอย่างดีทั้งผู้สอนและผู้เรียน

1.4 การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง

การกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง เป็นการกำหนดรายละเอียดในการให้คะแนนแต่ละกิจกรรมหรือผลงานว่า ผู้เรียนทำอะไรได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในระดับใด มีผลงานเป็นอย่างไร การให้คะแนนอาจจะให้ภาพรวมหรือแยกเป็นรายบุคคลให้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้

1.5 บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 4 บุคคล ได้แก่ ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และผู้เรียน โดยแต่ละบุคคลมีบทบาทสำคัญ ดังนี้

1.5.1 ผู้สอน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

1.5.1.1 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยวิเคราะห์จากหลักสูตร/จุดประสงค์ของ ชุดวิชา/แผนที่กระจายความรับผิดชอบ (curriculum mapping) โดยจุดประสงค์การเรียนรู้จะต้องสะท้อนสิ่งที่หลักสูตรต้องการจะเกิดขึ้นกับผู้เรียน

1.5.1.2 การวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอน และผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ร่วมกันจัดทำแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

1.5.1.3 การจัดเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ ได้แก่ สื่อ แหล่งความรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ได้ตามความถนัด ความต้องการของผู้เรียน และเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.5.1.4 การมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนออทิสติก เช่น มีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียนออทิสติก ผู้สอนควรจัดลำดับ ปัญหาตามความรุนแรงที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เพื่อกำหนดวิธีการช่วยเหลือตามลำดับความรุนแรงของ ปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ ให้แรงเสริมผู้เรียนทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามกำหนด

1.5.1.5 กำหนดภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการวัดและการประเมินตามสภาพจริง สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุม พฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีความยืดหยุ่น เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

1.5.1.6 กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ให้สอดคล้องกับภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดไว้ มีความยืดหยุ่น เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจัดทำแบบวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ในแต่ ละกิจกรรม รวมทั้งผู้สอนต้องชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินที่สร้างขึ้นให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า

1.5.1.7 การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามสภาพจริง ผู้สอนจะต้องวัด และประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมและผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน ซึ่งในการวัดและการประเมินผล แต่ละกิจกรรมผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นหรือปรับวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับศักยภาพ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนเพื่อ ปรับปรุงการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงผลงานหลังจากได้รับข้อมูล ย้อนกลับจากผู้สอน

- 1.5.1.8 การติดตามภาระงานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนสม่ำเสมอ
- 1.5.1.9 การให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เท่าเทียมกับผู้เรียนทั่วไป เช่น จัดเวลานัดเฉพาะเพื่อให้ผู้เรียนมารับคำปรึกษาด้านการเรียน
- 1.5.2 ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่
  - 1.5.2.1 การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้กับผู้สอน
  - 1.5.2.2 การอำนวยความสะดวกและประสานงานหน่วยงาน สาขาวิชา อาจารย์ผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการเรียนของผู้เรียน
  - 1.5.2.3 การให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นที่จะสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า
  - 1.5.2.4 การให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและแจ้งให้ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียนทราบ
- 1.5.3 ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่
  - 1.5.3.1 การให้ความร่วมมือกับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
  - 1.5.3.2 การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนร่วมกับผู้สอนและผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน
  - 1.5.3.3 การติดตามและตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 1.5.4 ผู้เรียน มีบทบาทสำคัญ ได้แก่
  - 1.5.4.1 การศึกษาเนื้อหาบทเรียนตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้
  - 1.5.4.2 การลงมือทำกิจกรรม ฝึกปฏิบัติหรือสร้างชิ้นงานตามแผนการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดให้

องค์ประกอบที่ 2 การดำเนินการวัดและการประเมินตามสภาพจริง แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 2.1) การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง 2.2) การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 2.3) การวัดและการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และ 2.4) การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อย มีดังนี้

2.1 การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผู้สอนต้องมีการวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องดำเนินการ ดังนี้

2.1.1 กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน

2.1.2 กำหนดขอบเขตในการประเมิน โดยพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

2.1.3 การจัดทำแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนที่มีความต้องการอย่างหลากหลาย ในการวางแผนจะต้องคำนึงถึงความสามารถทางกายภาพของผู้เรียน เนื้อหา และวิธีสอน โดยแผนการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียดสำคัญๆ ได้แก่ สารการเรียนรู้/เนื้อหา วัน/เวลา กิจกรรม สื่อ/อุปกรณ์ วิธีการวัดผลการเรียนรู้ และระบบเกื้อกูล เพื่อให้ผู้เรียนเห็นว่า ต้องทำงานอะไรบ้าง ทำงานอย่างไร และต้องเสร็จเมื่อไหร่ เพื่อช่วยลดภาวะวิตกกังวลหรือความคับข้องใจ เพิ่มการควบคุมตนเองให้สนใจกับงานที่ทำ ลดการพึ่งพาผู้อื่นหรือการพูดเตือนช่วยให้ผู้เรียนพึ่งตนเองได้มากขึ้น

2.1.4 กำหนดกิจกรรมหรือภาระงาน และสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในทุกกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าต้องการวัดและการประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้เรื่องอะไรของผู้เรียน

2.1.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เกณฑ์การให้คะแนนจะเป็นไปตามความเหมาะสมของเครื่องมือต่างๆ เช่น เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ถ้าเป็นแบบเลือกตอบ (ปรนัย) อาจจะให้ข้อละ 1 คะแนน เครื่องมือที่เป็นแบบประเมิน คะแนนจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของหัวข้อในแต่ละข้อของการประเมิน ส่วนแบบประเมินชิ้นงาน อาจใช้เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ โดยมีการให้คะแนนที่ชัดเจน เกณฑ์การให้คะแนนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของเนื้อหาในส่วนที่เป็นความสำคัญของชุดวิชานั้นๆ

2.1.6 การเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน การสอนเสริม และสื่ออื่นๆ เพื่อช่วยในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เช่น สรุปเนื้อหาย่อๆ เป็นแผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์

2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้

ผู้สอนจะต้องอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ โดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ผู้สอนและผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ มีการติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมสม่ำเสมอ และให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนจนสามารถปฏิบัติกิจกรรมบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด และกรณี que ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับบริการพิเศษอื่นๆ ผู้สอนอาจจะต้องจัดโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพและความสามารถ ตลอดจนจัดบริการพิเศษให้กับผู้เรียนตามความจำเป็น

2.3 การวัดและการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้

ผู้สอนจะต้องทำการวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการปฏิบัติงานภายหลังได้รับข้อเสนอแนะจากผู้สอน ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนด และผู้สอนจะต้องประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนใหม่อีกครั้ง

2.4 การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน ร่วมกันสรุปผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

องค์ประกอบที่ 3 เจ็อนไขและกลไกสู่ความสำเร็จ แบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ ระบบเก็อกุล และกลไกสู่ความสำเร็จ รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบย่อย มีดังนี้

3.1 ระบบเก็อกุล (accommodations)

3.1.1 การจัดการเรียนการสอนและสื่อประกอบการเรียนการสอน จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ได้แก่

3.1.1.1 มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ในแต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์ให้กับผู้เรียน ทราบว่าต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ อย่างละเอียด

3.1.1.2 มีการติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละสัปดาห์ว่าดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหรือไม่ ผ่านทางอีเมล ไลน์เฟซบุ๊ก หรือโทรศัพท์ ตามความสะดวกของผู้เรียน

3.1.1.3 มีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้าให้กับผู้เรียน เป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่มุ่งเสริมเนื้อหาสาระในสื่อเอกสารการสอนและสื่ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับผู้เรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ให้แน่นแฟ้นมากขึ้น

3.1.1.4 มีความยืดหยุ่นในการเรียนการสอน เช่น ใช้วิธีการสอนหลากหลายวิธี หากผู้เรียนเกิดความเครียดในขณะรับการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า ผู้สอนจะต้องหยุดการสอน และจะสอนใหม่เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะเรียน

3.1.1.5 มีผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจผู้เรียนออกติสติกประจำห้องเรียนเมื่อมีการสอนเสริมแบบเผชิญหน้า เพื่อคอยช่วยเหลือผู้เรียนยามจำเป็น

3.1.1.6 มีอาจารย์ผู้สอนให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน โดยจัดตารางนัดหมายไว้ให้เข้าพบ

3.1.1.7 มีการจัดสื่อเสริมให้กับผู้เรียนนอกจากสื่อหลัก เช่น สรุปเนื้อหาในแต่ละหน่วยในรูปของแผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนได้มากขึ้น

3.1.2 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จะต้องมีการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ได้แก่

3.1.2.1 การยืดหยุ่นในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนหลังจากทำกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้โอกาสผู้เรียนแก้ไขกิจกรรมต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ และผู้สอนก็ทำการประเมินผลการทำกิจกรรมใหม่อีกครั้ง

3.1.2.2 รูปแบบของแบบทดสอบ มีการปรับแบบทดสอบให้มีขนาดตัวอักษรเป็น 18 และจัดเรียงคำถามและตัวเลือกเป็นคอลัมน์เดียว

3.1.2.3 การทำแบบทดสอบ มีการช่วยเหลือผู้เรียน คือ **ข้อสอบแบบปรนัย** มีกรรมการคุมสอบให้การช่วยเหลือผู้เรียนตามสภาพความบกพร่องและการขอความช่วยเหลือ เช่น อ่านข้อสอบให้ฟัง อธิบายโจทย์ที่ถามด้วยข้อความยาวๆ โจทย์ที่เขียนคำถามเชิงปฏิเสธ คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยหรือศัพท์เทคนิคยากๆ หรือบางครั้งไม่เข้าใจโจทย์ว่าถามอะไร ให้ทำตอบในแบบทดสอบ **ส่วนข้อสอบแบบอัตนัย** มีกรรมการคุมสอบคอยชี้แนะด้วยภาษาที่ง่ายที่ไม่ใช่การชี้นำคำตอบ แล้วให้เรียงประโยคใหม่ที่เป็นประเด็นสำคัญของคำตอบ แล้วจึงเขียนตอบ และกรณีไม่สามารถเขียนตอบได้ ให้ทำตอบข้อสอบลงในเทป

3.1.2.4 การจัดสถานที่สอบ มีการจัดสถานที่สอบสำหรับผู้เรียนออทิสติกเฉพาะ กรณีผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเองได้ และไม่รบกวนสมาธิของบุคคลอื่นจะจัดสอบรวมห้อง แต่หากผู้เรียนไม่มีสมาธิ ไม่สามารถนั่งนิ่งๆ อยู่กับที่เป็นเวลานานได้ ทำให้รบกวนผู้เรียนคนอื่น จนทำให้เสียสมาธิในการทำข้อสอบจะจัดสอบห้องเดียว

3.1.2.5 การกำหนดเวลาสอบ มีการอนุญาตให้มีการหยุดพัก (break) ระหว่างทำข้อสอบและสามารถขดเขยเวลาในการทำข้อสอบได้ ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อระบบการสอบของมหาวิทยาลัย เวลาทำข้อสอบแต่ละชุดวิชาจะอิงเวลาที่กำหนดไว้ในตารางสอบ

3.2 กลไกสู่ความสำเร็จ

3.2.1 คู่มือการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติก

3.2.2 การจัดอบรมให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับผู้เรียนออทิสติกกับผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

3.2.3 การประชุมเพื่อติดตามผลการใช้กระบวนการวัดและประเมินตามสภาพจริง สำหรับผู้เรียนออทิสติกระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอน และผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่น ที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียน

ตอนที่ 4 ผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การนำเสนอในตอนต้นนี้ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ศึกษาผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงสำหรับนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยนำผลจากการศึกษาตอนที่ 3 มาทดลองใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง การดำเนินการทดลองได้ใช้ชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา (เลือกมาเพียงบางหน่วย) สำหรับอาสาสมัคร เป็นนักศึกษาออทิสติกของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยเลือกแบบเจาะจง ที่จัดอยู่ในกลุ่มแอสเพอร์เกอร์ (Asperger's Disorder) โดยได้รับการวินิจฉัยและมีใบรับรองแพทย์ จำนวน 3 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.1 ผลการประเมินตนเองและกิจกรรมการเรียนรู้ของอาสาสมัคร

การดำเนินการในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอน โดยระบุวันเวลา กิจกรรม สื่อ วิธีการ วัดผลการเรียนรู้ และระบบเก็ฏูล พร้อมทั้งจัดเตรียมเอกสารการสอนชุดวิชา 10151 ไทยศึกษา หน่วยที่ 8 ภาษาในวิถีชีวิตและสังคมไทย และสื่อเสริม คือ แผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ ให้กับอาสาสมัคร แผนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำให้กับอาสาสมัครจะเหมือนกันทั้ง 3 คน แต่พอดำเนินการทดลองไประยะหนึ่ง ก็มีการปรับแผนการสอนใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของอาสาสมัครรายบุคคล คือ ผู้เรียน 2 คน ไม่สนใจทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียนแบบออนไลน์ จึงให้ผู้วิจัยส่งแบบประเมินตนเองก่อนเรียนแบบกระดาษไปให้ ส่วนอาสาสมัครอีก 1 คน สนใจทำแบบประเมินตนเองก่อนเรียนแบบออนไลน์ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าอาสาสมัครนี้มีความสนใจด้านเทคโนโลยีเป็นพิเศษ ทำให้ตอบสนองกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ที่ผู้วิจัยจัดให้

การทำกิจกรรมตามแผนการสอน ก่อนจะศึกษาเอกสารการสอนด้วยตนเอง อาสาสมัครจะต้องประเมินตนเองก่อนเรียน ซึ่งแบบประเมินตนเองก่อนเรียนมีลักษณะทั้งแบบทดสอบออนไลน์และแบบกระดาษแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ (10 คะแนน) หลังจากนั้นก็ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในเรื่องที่ 1 และทำกิจกรรมที่ 1 เป็นแบบเขียนตอบ จำนวน 7 ข้อ (35 คะแนน) พร้อมส่งกิจกรรมให้อาจารย์ผู้สอนตรวจ และให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) กับอาสาสมัครรายบุคคลเพื่อดูพัฒนาการเรียนรู้ หากผู้เรียนทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์ก็จะให้อาสาสมัครศึกษาในเรื่องต่อไป ถ้าอาสาสมัครไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนจะให้ข้อมูลย้อนกลับกับอาสาสมัครเพื่อให้โอกาสปรับปรุงกิจกรรมที่ส่งครั้งแรก หากทำกิจกรรมที่ 1 ผ่านเกณฑ์แล้ว เริ่มศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในเนื้อหาต่อไป และทำกิจกรรมที่ 2 เป็นแบบเขียนตอบ จำนวน 8 ข้อ (40 คะแนน) และดำเนินการเช่นเดียวกับกิจกรรมที่ 1 หลังทำกิจกรรมครบ

ตามที่กำหนด อาสาสมัครก็ประเมินตนเองหลังเรียน โดยแบบประเมินตนเองหลังเรียนมีลักษณะเดียวกับแบบประเมินตนเองก่อนเรียน

ผลประเมินการทำกิจกรรม การประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนประเมินตนเองหลังเรียนของอาสาสมัครทั้ง 3 คน สูงกว่าคะแนนประเมินตนเองก่อนเรียน ผลประเมินกิจกรรมที่ 1 พบว่า อาสาสมัครคนที่ 2 ทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์โดยไม่ต้องปรับปรุง จึงให้อาสาสมัครศึกษาเนื้อหาต่อไปได้ อย่างไรก็ตาม แม้อาสาสมัครคนที่ 2 ไม่ต้องปรับปรุงกิจกรรมที่ 1 แต่ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับกับอาสาสมัครทุกครั้งและส่งกิจกรรม เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในกิจกรรมต่อไป ส่วนอาสาสมัครคนที่ 1 และคนที่ 3 ทำกิจกรรมไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้โอกาสอาสาสมัครปรับปรุงกิจกรรม ผู้สอนประเมินกิจกรรมนั้นใหม่ พบว่า อาสาสมัครคนที่ 1 และคนที่ 3 สามารถทำกิจกรรมผ่านเกณฑ์ จึงให้อาสาสมัครศึกษาเนื้อหาต่อไปได้ ส่วนผลประเมินกิจกรรมที่ 2 พบว่า อาสาสมัครคนที่ 1 และคนที่ 2 ผ่านเกณฑ์ แต่คนที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนก็ให้ข้อมูลย้อนกลับกับอาสาสมัครเพื่อปรับปรุงกิจกรรม แต่อาสาสมัครคนที่ 3 ไม่ประสงค์จะปรับปรุง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยและผู้สอนร่วมกันหารือเพื่อแก้ปัญหาอาสาสมัครคนที่ 3 โดยใช้วิธีการถามตอบกิจกรรมที่ผู้เรียนทำไม่ค่อยได้ พบว่า อาสาสมัครสามารถตอบโดยการพูดได้ดีกว่าการเขียนตอบ

การที่ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากทำกิจกรรมทุกครั้งและให้โอกาสอาสาสมัครแก้ไขกิจกรรม รวมทั้งใช้วิธีการวัดและการประเมินผลด้วยวิธีการที่ยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความบกพร่องของอาสาสมัคร ทำให้อาสาสมัครมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น แสดงดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการประเมินตนเองและกิจกรรมการเรียนรู้ของอาสาสมัคร

อาสาสมัคร	ผลประเมินตนเอง		ผลประเมินกิจกรรมที่ 1		ผลประเมินกิจกรรมที่ 2	
	(คะแนนเต็ม 10)		(คะแนนเต็ม 35)		(คะแนนเต็ม 40)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ครั้งที่ 1	ปรับปรุง	ครั้งที่ 1	ปรับปรุง
คนที่ 1	10	10	16	25	30	-
คนที่ 2	6	7	25	-	27	-
คนที่ 3	4	7	12	20	17	28*

หมายเหตุ: เกณฑ์การผ่านกิจกรรมที่ 1 คือ 15 คะแนนขึ้นไป และกิจกรรมที่ 2 คือ 20 คะแนนขึ้นไป

* คะแนนที่ได้จากการปรับวิธีการประเมินเป็นการถามตอบ

4.2 ผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

ผลการใช้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงฯ เป็นการสรุปผลการนำกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงไปทดลองใช้ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 การวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนต้องวางแผนและเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและการประเมินตามสภาพจริง ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนจะต้องดำเนินการ ได้แก่

4.2.1.1 กำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสะท้อนการพัฒนาที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน พบว่า ผู้สอนสามารถดำเนินการกำหนดจุดประสงค์และเป้าหมายในการประเมินที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ แต่ก็ขอคำปรึกษาจากผู้วิจัยเป็นระยะ เพราะเกรงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไม่สามารถนำไปใช้กับกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง

4.2.1.2 กำหนดขอบเขตในการประเมิน โดยพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน โดยครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย พบว่า ผู้สอนยังจำเป็นต้องเรียนรู้กระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริง เพราะคุ้นเคยกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้รูปแบบเดิมที่เน้นการประเมินสรุปผลการเรียนรู้ (summative assessment) ด้วยแบบทดสอบเป็นหลัก จึงทำให้ผู้สอนและผู้วิจัยต้องร่วมกันกำหนดขอบเขตในการประเมินให้ครอบคลุมพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

4.2.1.3 การจัดทำแผนการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนที่มีความต้องการอย่างหลากหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถทางกายภาพของผู้เรียน เนื้อหา และวิธีสอน พบว่า ผู้สอนไม่มีความรู้และไม่เคยสอนผู้เรียนออทิสติก ทำให้ผู้วิจัยต้องหาผู้สอนอีก 1 ท่าน ที่มีความรู้และประสบการณ์สอนผู้เรียนออทิสติก เข้ามาช่วยจัดทำแผนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนออทิสติก หลังจากจัดทำแผนการเรียนรู้แล้วเสร็จ ก็ไม่สามารถนำแผนการเรียนรู้ไปทดลองได้ทันที จำเป็นต้องนำแผนการเรียนรู้ไปให้ผู้ดูแลผู้เรียนออทิสติกหรือผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนพิจารณาแผนการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้ เพราะผู้สอนที่จัดทำแผนการเรียนรู้ไม่รู้จักและไม่คุ้นเคยกับผู้เรียนออทิสติก

4.2.1.4 กำหนดกิจกรรมหรือภาระงาน และสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ในทุกกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ พบว่า การกำหนดกิจกรรมหรือภาระงาน และสร้างเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงให้ครอบคลุมพฤติกรรม 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ผู้สอนยังคงต้องขอคำแนะนำจากผู้วิจัยอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผู้สอนคุ้นเคยกับการวัดพุทธิพิสัย แต่ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ไม่คุ้นเคยและไม่สามารถกำหนดกิจกรรมหรือภาระงานเพียงลำพังได้ รวมทั้ง ไม่มั่นใจว่ากิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนออทิสติกทำจะ

เหมาะสมหรือไม่ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขอให้ผู้ที่ดูแลผู้เรียนออกทิสติกหรือผู้ช่วยอาจารย์ผู้สอนร่วมพิจารณาด้วย

4.2.1.5 กำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริง พบว่า ผู้สอนสามารถกำหนดเกณฑ์การวัดและการประเมินตามสภาพจริงได้ไม่มีปัญหาอุปสรรคใดๆ ส่วนการประเมินผลสัมฤทธิ์ในแต่ละชุดวายังคงยึดตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชมหาวิทยาลัยกำหนด

4.2.1.6 การเตรียมความพร้อมในการจัดสภาพการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน การสอนเสริม และสื่ออื่นๆ พบว่า ผู้สอนและผู้วิจัยร่วมกับจัดเอกสารประกอบการสอนและจัดทำสื่อเสริมให้กับผู้เรียน ได้แก่ แผนภูมิความคิด พาวเวอร์พอยต์ รวมทั้งเป็นเอกสารให้ผู้สอนนำไปใช้สอนเสริมผู้เรียนออกทิสติก เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาง่ายขึ้น

4.2.2 การดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ พบว่า ผู้สอนไม่สามารถอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ เพราะไม่คุ้นเคยกับผู้เรียนออกทิสติก จึงจำเป็นต้องให้ผู้วิจัยเข้าไปดำเนินการอธิบายและทำความเข้าใจกับผู้เรียนว่าต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไหร่ รวมทั้ง ผู้สอน และผู้วิจัย ได้มีการติดตามผลการทำกิจกรรมสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม มีบางส่วนของชั้นตอนนี้ ที่ผู้สอนไม่สามารถดำเนินการตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ คือ การสอนเสริมเพื่อสรุปสาระสำคัญ และการทำกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนออกทิสติก เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านเวลา จึงส่งผลให้ผู้สอนไม่สามารถสอนเสริมตามกระบวนการวัดและการประเมินตามสภาพจริงที่กำหนดไว้ในแผนการสอนและผู้เรียนก็ไม่สามารถทำกิจกรรมระหว่างและหลังการสอนเสริมตามที่ผู้สอนกำหนดไว้ได้

4.2.3 การวัดและการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนการเรียนรู้ พบว่า ผู้สอนได้ทำการวัดและการประเมินการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ข้อเสนอแนะ เพื่อให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการทำกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับปรุงหรือพัฒนาผลการทำกิจกรรมภายหลังได้รับข้อเสนอแนะ ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กำหนด และประเมินผลการทำกิจกรรมใหม่

4.2.4 การสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้จากการวัดและการประเมินตามสภาพจริง พบว่า การให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนหลังจากการประเมินกิจกรรม เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผู้เรียนออกทิสติกมีพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และการที่มีการวัดและการประเมินผลที่ยืดหยุ่น รวมทั้งให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกตามความต้องการจำเป็นหรือตามความบกพร่องของผู้เรียน เช่น กรณีผู้เรียนไม่ถนัดเขียนตอบ ก็ได้ใช้วิธีการอื่นประเมินผู้เรียน คือ การถามตอบแทนการเขียนตอบ เพื่อให้แสดงความรู้ความสามารถที่แท้จริงออกมา สำหรับผู้ปกครอง บิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลหรืออุปการะผู้เรียนเห็นว่า แผนการเรียนรู้ที่กำหนดกิจกรรม และเวลาที่ชัดเจนที่ผู้สอนจัดทำไว้ รวมทั้งการติดตามผลการทำกิจกรรมสม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้เรียนออกทิสติกมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้มากขึ้น และสามารถทำกิจกรรมได้ตามแผนภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดในแผนการเรียนรู้